

Kolping

Magyar Kolping Szövetség lapja

TARTALOM

Köszöntő.....	3
Nagy szeretettel tenni a kicsiny dolgokat - interjú Gödri Istvánnal.....	4
Megtartotta tisztújító közgyűlését a Magyar Kolping Szövetség	6
Prézestálkozó Alsópáhokon.....	7
Hungary Helps	8
Partnerkapcsolati találkozó.....	10
Budaörsi Kolping Család – 30. évi jubileumi köszöntő	12
Semmi nagydolgot nem kértem Istentől (Egy kanonoki beiktatás margójára).....	15
Városmajor - Októberi Mária zarándoklat.....	10
Várról várra - A Budaörsi Kolping Család szeptemberi kirándulása.....	18
A kispestiek mesélnek.....	19
Észak-kelet felé – a Pestszenterzsébeti Kolping Család kirándulása.....	20
Ferencvárosi kolpingosok Itáliában	21
Egy zarándokút gondolatai	23
Az Istenhegyi Szent László Kolping Család életéből.....	25
Példaadó cselekedet.....	26
Jótekonysági vacsorák a Tisza szegedi árterében.....	27
Köszöntés Kiskunhalason	29
Idézet egy „Kolpingos” naplójából	30
Szent Mihály napi búcsú és Kolping-mise Kékesden	31
Kolping-összejövetel Szombathelyen	32
Családnap Sárospatakon.....	33
Feledhetetlen hétvége a Kisalföldön.....	33
Horvátország - International Membership Meeting.....	35
Bemutkozik a szegedi ifjúság.....	37
A KOLPING országos díjátadó rendezvénye Vaskúton a szociális munka napja alkalmából.....	38
30 éves jubileumi ünnepség a Szekszárdi Kolping Iskolában.....	42
Újra van kollégium Csurgón!	44
Szalagtűző az újfehértói KOSZISZ Szent István Gimnáziumban	45
Európai Közgyűlés.....	46
A Nemzetközi Kolping Szövetség közgyűlése.....	47

Impresszum: A Magyar Kolping Szövetség lapja

Szerkesztőség: 1035 Budapest, Vihar utca 8., Telefon +36 1 250 1239, E-mail: ujsag@kolping.hu

Felelős szerkesztő: Urbán Judit

Kiadó: A Magyarországi Kolping Mozgalomért Alapítvány

Felelős kiadó: Kövesi Ferenc

Nyomdai munkák: Kucsák Könyvkötészet és Nyomda. Felelős vezető: Kucsák Gábor

Kéziratokat nem őrzünk meg, nem küldünk vissza. A kiadó fenntartja magának a jogot a kéziratok lekötés előtti szerkesztésére. Az újságban megjelent cikkek, képek, az újság külalakja szerzői jogvédelem alatt állnak. Csak a szerző előzetes írásbeli engedélyével tehető hozzáférhetővé, illetve másolható.

Kedves Kolpingos Barátaim!

Amikor áldott karácsonyt kívánok közösségünk minden tagjának, visszagondolok Szentföldi zarándokutamra. Gondolatban újra a Pásztorok mezején járok, és hallom az angyal bátorító szavát: „Ne féljeteK... Megszületett a Megváltó!”

Évről évre elfogadjuk Istennek ezt a nagy ajándékát. Újból visszanyúlunk Isten nagy tettéhez, amelyet életünkben végbevitt, hogy tiszta vággyal, konkrét tettekkel, prófétaí lelkülettel találkozzunk Jézussal. A földi idő gyorsan telik, de a kegyelmi pillanat most van. Most, itt a saját életkörülményeinken, a világ eseményein keresztül tör be Isten kegyelme, és születik meg a világ Messiása. Ebben a kritikus, nehéz időben nekünk, megajándékozottaknak kell átvennünk az angyal szerepét!

Vigyük az örömhírt, hogy igenis ebben a válságos időben is van reménység, van szabadulás a félelmeKtől, hogy Isten szeret minket, és a javunkat akarja, még akkor is, ha mi nem úgy látjuk. Tudjuk és tapasztaljuk, hogy elfáradt az ember, tudjuk, hogy már mindannyiunknak elege van ebből a helyzetből, amiben most élünk. Nem könnyű ma az örömet, a reménységet és a békességet meghirdetnünk. De Jézus születése erőt ad, megújít, buzdít és küld!

Vegyük át az angyal örömeKét, és mi legyünk azok a hírnökök, akik belekiáltjuk a világba:

„Ne féljeteK! Megszületett a Megváltónk, Krisztus, az Úr!”

Velünk az Isten!

Azt kívánom mindannyiunknak, hogy Jézus születése által megvigasztalódjunk, reménnyt, békességet, erőt kapjunk és adjunk, hogy örömeK teljes legyen!

Áldott karácsonyt!

Feri atya

Nagy szeretettel tenni a kicsiny dolgokat

Gödri István atya 2021 októbere óta az európai Kolping-prézes.

1979 decemberében születtem, Brassóban, a Kárpát-kanyarban, de amúgy hétfalusinak is tartom magam. Az alapiskoláimat is itt végeztem, majd Sepsiszentgyörgyön, a katolikus Mikes Kelemen Líceumban folytattam. Érettségi után döntöttem úgy, hogy kérem felvételemet a papnevelő intézetbe, ahol az alapképzést, a 4 évet végeztem el. Akkor már az volt, hogy a 4. év után gyakorlatra mennek a kispapok, ennek az első félévére Magyarországra kerültem, az egri katolikus rádióban dolgoztam közel 8 hónapot. Utána Gyergyószentmiklós, öregotthon következett, itt szociális munkát végeztem. Nos, az életemre tán általánosabban is igaz, hogy nem a szabály szerint alakul... Hiszen ennek végén hívtak érsek atya, dr. Jakubinyi György: van egy ösztöndíj Brixenben. Három évet töltöttem Dél-Tirolban, az ottani dómban szenteltek diakónussá. Ezt követően Marosvásárhelyre kerültem, többnyire temettem, temetői káplánnak is hívtak. Ez a mélyvíz.

Pappá szentelésem különleges volt, hiszen a külföldön tanulók

választhatták azt, hogy szülőfalujukban lesz. 2007. május 12-én a boldog Apor Vilmos templomban szenteltek pappá, Négyfaluban. Maga a szentmise is különleges volt, készülődés közben bíztak meg azzal, hogy Zágon plébániai kormányzója legyek. Még akkor fel sem voltam szentelve... A mise végén zavaromban én is – kicsit megszédülve – hármassal érseki áldást osztottam, paptestvéreim összesúgtak persze, mi lesz ebből a pap-gyerekből... Zágon után a székelység, Gyergyócsomafalva következett - édesanyám onnan származik -, itt három évig szolgáltam. Hogy is írja az írás? Senki sem lehet próféta... majd egy évig Sepsiszentgyörgy jött, ahol nagymamám lakik, ahol nevelkedtem - itt szintén segédlelkészi szolgálatot adtam.

Itt ért az újabb hívás, érseki titkári feladatra neveztek ki. Titkár, személyes sofőr, mindenek – nagyon érdekes, nagyon jó hangulatú, de legalább ennyire stresszes időszak is volt ez az újabb két esztendő, állandó intézkedéssel, beszéd-előkészítéssel, állandó készenléttel, éjjel-nappali vezetéssel...

2013-ban neveztek ki Feketehalomba plébánosnak. Itt van az egyházmegye egyetlen ökumenikus temploma, három közösséget szolgál ki, római katolikusokat, reformátusokat, unitáriusokat.

Tehát a szórványok szórványában vagyok, nemcsak vallásilag, nyelvilag is. Egyre több a román katolikus, a szentmiséket is két nyelven tartom, nemcsak itt, hanem a környező idetartozó településeken is. Most, azaz 2021 augusztusától kineveztek Brassó Szent-

kereszt plébánián kisegítőnek, többnyire hittan órákat tartok – s ezeket is román nyelven. További négy nyelvet beszélek, németül, angolul, olaszul és spanyolul – talán éppen a Kolping miatt is.

- Hogyan került kapcsolatba a kolpingi eszméssel?

- A kilencvenes években, mikor Erdélyben is újraindult a Kolping a Négyfaluban is, Gajdó Zoltán plébános vezetésével, együtt a cserkészettel, ott voltam mindkét mozgalomban. Aztán volt egy kihagyás, hiszen 14 éves korom óta vándorolok. Marosvásárhelyen újra találkoztak az útjaink. Aztán a valóságos és tényleges bekapcsolódásom 2014-re tehető, Feketehalomban, ahol megkeresett a korábbi prézes, Máté Vilmos plébános, hogy rám gondolt, mint új emberre. Több beszélgetés után a közgyűlésnek is bemutatott, s a gyulafehérvári egyházmegye prézesének is megválasztottak.

Ha valamit elvállalok, akkor azt szívvel-lélekkel csinálom, tehát ebbe is beleadtam mindent. Meglátogatott az érsek, s megkérdezte, mennyi időmbe kerül a kolpingozás. – Nézzen a falra – válaszoltam -, ott a naptár, ami színesben van, az a Kolping. – És akkor mennyi idő marad minden másra? – kérdezett vissza. – Anynyi, amennyi nem-színes...

Országos szinten is megismertek, s látták, mennyit tevékenykedem. Az országos titkár hívtak beszélgetésre Brassóba, a Kolping szállodába, ami aztán hajnalig elnyúlt. S megkérdezték, elvállanám-e az országos prézesi tisztséget is...?

Nem tudtam mit mondani, de azt azért elmondtam, hogy nem is

tudok ilyenről. – Most majd lesz ilyen – mondták, és 2015-ben megválasztottak országos prézesnek. A romániai mozgalom 77 családdal, 2400 tag, 4 egyházmegyében. Később, a második mandátumom ideje alatt, bekerültem a gazdasági tanácsba is, tehát minden fontosabb döntést látok, mindenben benne is vagyok.

Ezek alatt és ezek kapcsán, részt vettem a nemzetközi mozgalom életében is. Peruban, a közgyűlésen, s megismerkedtem a kolpingosokkal. Később ez folytatódott az európai szinttel, az évente szervezett európai Kolping-közgyűléseken. És voltak még az Erasmus-programok, amelyek kereteiben rengeteg ifjúsági tevékenységben vettem, vehettem részt. Peruban, Mexikóban, Hondurasban, Lettországon, Ukrajnában is voltunk, tehát kölcsönösen megismertük egymást.

Idén nyáron érkezett a felkérés volt elnök asszonytól, Margrit Unternährertől, aki elmondta, lejárnak a mandátumok, s az Európai Kolping Szövetség új prézeseként rám gondoltak. A korábbi prézes paderborni segédpüspöki kinevezést kapott, így amellet már nem tudta ellátni ezt a feladatot.

Azért volt ennek némi előzménye, hiszen korábbi találkozókon, a lengyel, a román szervezetekkel, azért már felvetették ezt, hogy legyen már valami olyan pozíció, ahol más nemzet is megmutatkozik a németen kívül.

Volt ennek alapja, hiszen rengeteg szuper projektet vittünk végbe, sikerrel, tehát hatalmas munka volt már mögöttünk.

Tehát így lettem végül az első nem-német prézes, az október 23-ai online közgyűlés választotta

meg az új vezetőséget, az elnök ukrán, az alelnök asszony osztrák, a titkár svájci, német, dél-tiroli és lengyel meg német tagokkal. Tehát látható, a súlypont áttevődött egy kissé Kelet-Európára. Ennek azért lehetett látni az előszelét, hiszen mindenkinek van testvérkapcsolata Németországgal, ahol azért tapasztalható, hogy a családok egy része kezd kiüregedni. Óriási a tudásuk, óriási a tapasztalatuk, mi viszont ezeket a XXI. századi körülményekbe ültettük, s ezekkel dolgozunk, van élet, van fiatalság, van pezsgés. Néha nekem is nehéz, hiszen nem tudok nemet mondani, s egymást érik a különféle felkérések. Három funkcióban, hiszen egyházmegyei, országos és európai prézesként is dolgozom. Mindig szem előtt tartom Teréz anya mondását: nagy dolgokat tenni nem tudunk, csak kicsiket, de azokat nagy szeretettel...

- *Mit üzen Kolping, a kolpingi eszme a XXI. századnak?*

- Tapasztalataim szerint ugyanabban a helyzetben vagyunk, mint 150 éve Kolping volt. Ő meglátta a szükségletet, meglátta a lehetőséget és odaállt segíteni, odaállt terelni. Most is pontosan ugyanez a feladat. Oda kell állni a fiatalok mellé, megélhetést, jobb életminőséget, reményt nyújtani, felmutatni, s felemelni őket. Nagy a szakadék a jóléti társadalom teteje és a többiek, a lemaradók között. Oda kell állni melléjük. Olyan lehetőségeket kitalálni, kidolgozni, amelyekben megtalálhatják magukat, ahová elérhetnek, ahová felérhetnek. Talán az sem utópia, hogy egy jobb társadalmat szeretnénk. Assisi Szent Ferenc szavaival: hirdessétek az evangéliumot, és néha használjatok szavakat is...

- *Min dolgozik most?*

- Van a Vándor Iparosok Háza, hevenyészett fordításban, amiben lesz szociális szállás egyetemistáknak, lesz egy szegények könyhája is, támogatásokból.

- *Mi az álma?*

- Székelyek között is megfordultam, nem akarom azzal lerövidíteni, hogy mint mindannyian, üdvösségre jussunk.

- Amikor a határaitam feszegetem, amikor kezd sok lenni, számtalanszor kapom rá a választ, az atya még fiatal... de ha nem vigyázunk egymásra, fiatalon is ki lehet égni a túl sok tehertől. Ezt meg kell tudnunk előzni.

A romániai szövetségben most van egy nagyon jó csapatunk, amiben egymást kiegészítjük, tudjuk, hogy ki és hol és mit csinál és mit vállalt, egymást így jól ki tudjuk egészíteni. Az egyik beszédet ír, a másik átnézi, indul a projekt, de máris van felelőse, segítője.

Na, valami ilyesmit szeretnék a gyakorlatban is elindítani az európai szervezetben is: fontos, hogy legyen egy vezetőség, amely irányt mutat, mit akarunk, és a nagy vízió az meg az, hogy egy olyan közösséget alakítsunk ki, olyan szakembereket adjunk a társadalomnak, akik azt előbbre viszik – közben maguk is előbbre jutnak, boldogulnak, példát adnak másoknak is. Másként szólva, a prézesnek az a dolga, hogy felügyelje egy kicsit a Kolping-családokat, s elkísérje, segítse őket a katolikus vallásban, hitükben, erősödésükben és kiteljesedésükben.

Megtartotta tisztújító közgyűlését a Magyar Kolping Szövetség

A Városmajori Jézus Szíve Plébánia kistemplomában 2021. október 16-án tartotta meg négyévenként esedékes tisztújító közgyűlését a Magyar Kolping Szövetség.

A regisztrációt követően – melynek során kiderült, hogy a közgyűlés határozatképes – imával és rövid köszöntőkkel kezdődött a hivatalos program. Ennek első részében a korábban a résztvevők számára már kiküldésre került beszámoló rövid összefoglalása következett: Bánhidy Vajk alelnök a Vezetőség, valamint a KOSZISZ előző évi tevékenységét, Urbán Judit országos titkár a Szövetség fontosabb programjait, Szabó János gazdasági vezető az MKSZ pénzügyi helyzetét, Esküdt Péter FB-tag pedig a Felügyelő Bizottság döntéseit foglalta össze. A beszámolókat a közgyűlés egyhangúlag elfogadta.

Ezután került sor a tisztségviselők megválasztására. Az ülés ezen részét már Hudson Judit, a Jelölő Bizottság tagja vezette, aki bemutatta a jelölési folyamat eddig megtett lépéseit, majd egy rövid bemutatkozásra kérte fel a várományosokat.

Ezután került sor a titkos szavazásra, melynek eredményeként megalakult a Magyar Kolping Szövetség új, 2026-ig hivatalban lévő Vezetősége:

Elnök-prézes: Kövesi Ferenc atya

Alelnök: Bánhidy Vajk

Körzeti képviselők:

Északi körzet: Dr. Bradean Nelu, Szabó Gellért

Keleti körzet: Juhász Imre atya, Hadobás Zoltán

Déli körzet: Kmettné Győri Szilvia, Dr. Tubák Zoltán

Nyugati körzet: Kovács András, Varga Józsefné

Ifjúsági vezető: Kovács Iván

A Felügyelőbizottság három tagja: Esküdt Péter elnök, Michelberger Mátyás és Tóth Tibor Győző

A közgyűlés résztvevői és az új Vezetőség tagjai ezután szentmisén vettek részt melyet az MKSZ tiszteletbeli örökös prézesének, megboldogult Dr. Bolberitz Pál atyának lelki üdvéért mutatott be Juhász Imre és Kövesi Ferenc atya. Imre atya prédikációjában felidézte személyes élményeit Pál atyával kapcsolatban, valamint kihangsúlyozta megkerülhetetlen és igen jelentős szerepét a Kolping Mozgalom újjászervezésében és működtetésében.

Külön megtiszteltetés volt találkozni a szentmisén szintén jelenlévő Bolberitz Henrikkel, Pál atya testvérével, aki a hagyaték gondozójaként személyes tárgyakat – elsősorban fényképeket – adott át, valamint a végakaratnak megfelelően egymillió forintnyi összeget adományozott az MKSZ számára. Hálás köszönet a megtisztelő felajánlásért.

A közgyűlésen részt vett Kovács Iván, az MKSZ idén nyáron Érsekvadkerten megválasztott ifjúsági vezetője, valamint több ifjúsági tag, akik a hivatalos program háttérmunkáinak lebonyolítása mellett a szentmisén is szolgáltak.

Sok sikert és a Jó Isten áldását kívánjuk az új tisztségviselőknek és a Magyar Kolping Szövetség valamennyi tagjának!

Hűség Kolpinghoz!

Magyar Kolping Szövetség

Prézestálkozó Alsópáhokon

Az évente szokásos prézestálkozó és lelki gyakorlat a tavalyi évben – a járványveszély miatt – elmaradt. Ezért is nagy lelkesedés övezte az ideai alkalmat: végre találkozhatunk, növekedhetünk együtt szeretetben, és megoszthatjuk tapasztalatainkat!

Prézes-papok az ország minden tájáról huszonhárman vettünk részt a november 15-17. napjainban szervezett találkozón. Természetesen velünk voltak a Magyar Kolping Szövetség vezetőségének tagjai, hiszen országos, közös ügyeinkről is szükséges volt beszélgetnünk. Mivel nagycsaládba tartozunk, így még a német-magyar kapcsolatokról is szót ejtettünk, valamint az új főprézes atya megválasztásáról és december 4-én tartandó ünnepélyes beiktatásáról is kaphattunk információt.

A háromnapos találkozó azonban nem csak szervezeti kérdések megbeszélésével folyt, mint inkább szellemi és lelki megújulásunkra szolgált. Reggel, délben és este együtt végeztük a zsolozsmát, koncelebrálva ünnepeltük az eucharisziát, sőt esti szentségimádásra is sor került. Szellemi táplálékkal Dr. Márfi Gyula, nyugalmazott veszprémi érsek atya szolgált számunkra. Ő, aki a világvallások istenkeresését mindig is szívesen tanulmányozta, most különösen is időszerűnek tartotta, hogy az iszlám vallás tanításának néhány pontjára felhívja a figyelmünket. Meg lehet különböztetni nem csak a Koránban és azt követő hagyományban, az ún. szunnákban levő különbségeket, de a Korán korábban és később íródott fejezetei közötti eltéréseket. Felfedezhető, hogy

az idők során magáról Allahról is változott Mohamed és követőinek elképzelése, de még inkább sokféle előírás szabja meg az ember erkölcsi kötelességeit. Más vonatkozik muszlim hittestvéreikre, és másként viszonyulnak a hitetlennek minősített káffirokkal szemben. Előadónk mindezt bizonytalansággal azért vázolta, hogy mind' világosabban lássuk keresztény hitünk nagyszerűségét: Krisztusban feltárult az egy Isten szentháromságos mivolta – János apostol szavaival élve „Isten maga a

társadalom. Erről a problémáról a szerda délelőttre meghívott előadónk is szólt hozzánk: Vargha Tamás, a polgári hírszerzésért felelős külügyi államtitkár. A magyar érdekek mentén való külpolitikáról elmondta, hogy Berlin – Moszkva – Isztambul összefüggésében élünk, ugyanakkor Washington és Peking is komoly tényező. Mindenesetre bennem az körvonalazódott, hogy a mai korban élni mindannyiunk számára kihívás. Az „idők jeleit” értelmezni, és azokra megfelelő választ

Szeretet” –, aki egyedülvaló, de mégsem magányos istenség. Keresztény hitünk pedig az egyetemes testvériséget vallja, aminek alapját Isten Fia megtestesülése adja, vagyis a Fiú által lettünk a mennyei Atya „fiaivá”, Isten gyermekeivé.

Érsek atya dogmatikai fejtegetései a magasságokba repítettek bennünket, és ez felemelő érzést adott. Igenis szükségünk van az intellektuális fejlődésre, hogy a mindennapok erkölcsi kihívásainak megfeleljünk. Különösen aktuális ez korunk európai viszonyai között, amikor a keresztény gyökerek elsorvadása, elsorvasztása miatt meg bomlott a család és a

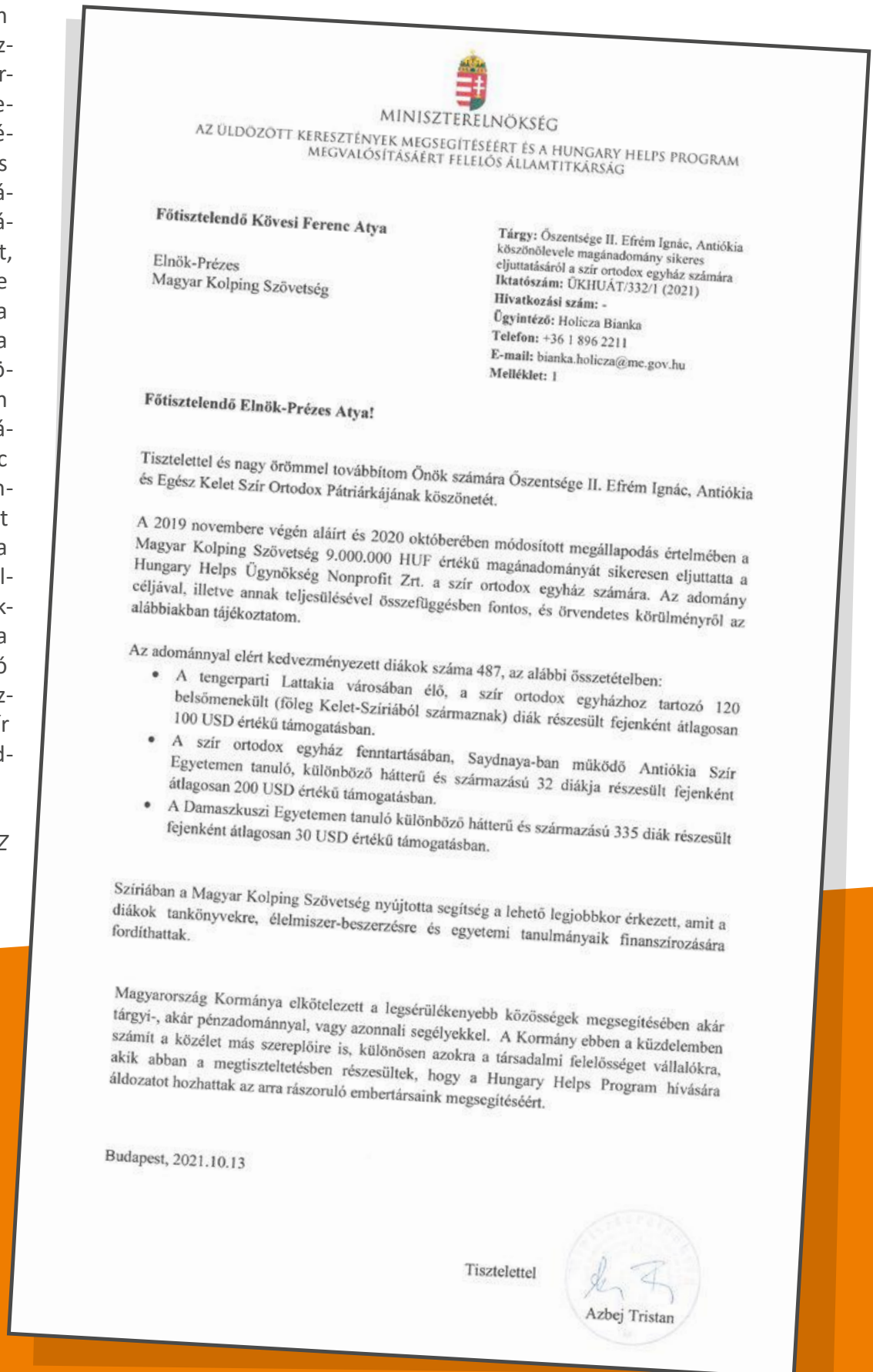
adni az értelmiségi ember feladata; pontosabban az nevezhető értelmiséginek, aki a felszíni hullámok láttán nem kétségbe esik és jajveszékkel, hanem a mélységi áramlatokra felfigyel, irányt mutat embertársainak, és az élükre áll. Nem könnyű, de mégis Istentől jövő kihívás számunkra prófétai módon látni és láttatni, élni és cselekedni. Köszönöm a szervezőknek, hogy ezt a találkozót lehetővé tették, és minden résztvevőnek, hogy ezekben a napokban megtapasztalhattuk az együtt növekedést. Az Újszegedi Kolping Család jelmondatával zárom soraimat: „Közös erővel!”.

Thorday Attila

Hungary Helps

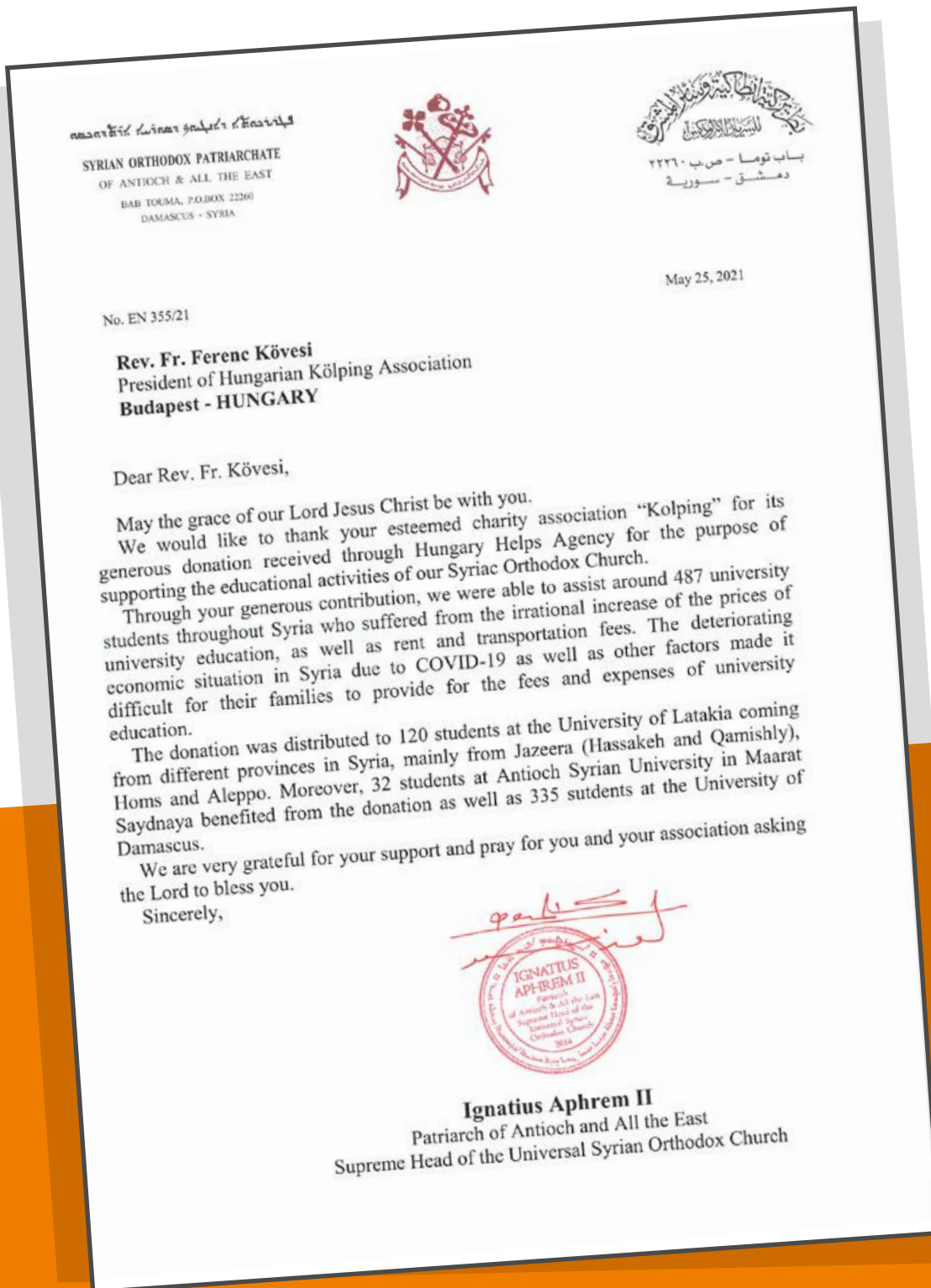
2021. október 18-án kaptuk meg Azbej Trisztán úrnak, a Miniszterelnökség üldözött keresztények megsegítéséért és a Hungary Helps Program megvalósításáért felelős államtitkárának hivatalos levelét, melyben Őszentsége II. Efrém Ignác pátriárka köszönetét tolmácsolja a Magyar Kolping Szövetség által 2019-ben gyűjtött pénzadományáért. II. Efrém Ignác 2014 óta viseli az Antiókha és egész Kelet szír ortodox pátriárkája címet, s már több alkalommal járt hazánkban. Adományunkkal a kormányzása alatt álló egyik legősibb keresztény közösséget, a szír ortodox egyházat tudtuk megtámogatni.

MKSZ

HUNGARY HELPS

Partnerkapcsolati találkozó

Várakozással telve érkeztünk meg Alsópáhokra október elsején a partnerkapcsolati találkozóra, amelyre – természetesen a pandémia miatt – egy éves csúszással került sor. Mozgalmas napok elé néztünk, mert a mi programunkkal párhuzamosan zajlott a Kolping Hotel jubileumi rendezvényeinek keretében egy alapítványi összejövetel, valamint a Bobó Fun Park hivatalos átadója is.

A rendszerint ötévente megrendezésre kerülő találkozón olyan Kolping családok vesznek részt, akiknek van, vagy korábban volt partnerkapcsolata az Augsburgi Egyházmegye valamelyik Kolping családjával. Az idei program résztvevői az alábbi közösségek voltak: Nördlingen, Buchloe, Lindau, Wertingen, Lauingen, Memmingen, Marktoberdorf, Nördlingen és Gerstetten német részről; magyar részről pedig Budaörs, Esztergom, Gyöngyös,

Eger, Érsekvadkert, Pécs-Somogy és Békéscsaba.

Péntek délután a szálloda egyik konferenciatermében gyülekeztek a résztvevők, akiket először a házigazdák, Kövesi Ferenc el-

nök-prézes atya, majd Bánhidyi Vajk alelnök köszöntött. Ezután Erwin Fath, az augsburgi szövetség korábbi elnöke, majd Johanna Pongratz képzési referens ismertette a hivatalos programot. Röviden bemutatták az augsburgi elnökség két új, jelen lévő tagját: Robert Hitzelberger elnököt

és Vera Heinz külkapcsolati referenst is. Ezután el is kezdődött a német nyelven zajló munka: egy előre kiküldött prezentáció-minta alapján 5-5 perc időtartamban mutatkoztak be a jelenlévő Kolping családok, kiemelve két olyan jelentős eseményt vagy tevékenységet, amely az elmúlt időszakban közösségeikben történt. Mivel azonban a világjárvány ellenére mindenhol akadt program bőségesen, a megadott időkeret nagyjából mindenki túllépte. A vacsora után a két Szövetség mutatkozott be, a napot pedig kötetlen beszélgetés és baráti együttlét zárta.

A szombati nap az ünneplésről szólt: délelőtt Excellenciás Dr. Udvardy György veszprémi érsek atya celebrált szentmisét, majd a jubileumi ünnepség következett, melyen átadták az idén 25 esztendőös Kolping Hotel legújabb részlegét, a Bobó Kalandparkot. Ezt követően szokatlan helyen

ebédelhettünk: Nem sétáltunk vissza a nagyétterembe, hanem szabadtéri fogadást rendeztek számunkra a Fun Park épülete mellett. Gyönyörű őszi napsütésben, a helyi népdalkör színvonalas zenéje kíséretében költöttünk el egy hagyományos magyaros menüsört.

Délután újabb partnerkapcsolati program következett, amely „A partnerek barátok! – vagy még többek?” címet viselte. Ekkor került áttekintésre, átbeszélésre, hogy konkrétan miről szól, illetve miről kellene szólnia egy partneri együttműködésnek, s persze előjött az „örökzöld téma”: hogyan lehet ebbe bevonni a fiatalokat, miként lehet számukra vonzóvá és elevenné tenni egy több száz

kilométerre átnyúló barátságot? Megbeszélnivaló akadt bőven, még az esti ünnepi gálavacsora során is sok asztalnál erről volt szó. Nagy köszönet az egész napos tolmácsolásért Bánhidyné Nyitrai Ágnesnek és Bradeanné Gacs Juditnak!

A zárónap délelőttjén került sor egy moderált beszélgetésre, melynek során Erwin Fath és Bradean Nelu (Budaörsi KCS) képviselték és vitatták meg nézeteiket aktuális közéleti kérdésekről. Ennek előzménye volt, hogy hetekkel korábban a szervezők kérdőíveket küldtek ki a magyar és német Kolping családoknak, hogy vázolják fel saját álláspontjukat például Magyarország és Németország, Magyarország és az EU kapcsolatáról, a jogállamiság és a sajtó helyzetéről, vagy Magyarország Kormányának családpolitikájáról. Bár számos álláspont nem feltétlenül közeledett egymáshoz, azt érdekes volt megtapasztalni, hogy kinek milyen szempontok alakítják látásmódját.

A program végén reflexiók hangoztak el, majd közös ebédrel zártuk a tartalmas együttlétet.

A másfél napja tartó munkánk valódi tartalmát és sikerét mindennél jobban kifejezi a minden vendég számára meghirdetett gálavacsora második fele, amikor – ki más, mint – a partnerkepcso-lati találkozó résztvevői egy nagy körbe állva, egymást buzdítva, fiatalokat túlszárnyaló lelkesedéssel vettük birtokba a táncparkettet, s amikor a zenekar már pakolt, mi még visszaültünk az asztalainkhoz, hogy folytathassuk a beszélgetést.

Találkozunk – reményeink szerint – 2026-ban!

egy résztvevő

Budaörsi Kolping Család – 30. évi jubileumi köszöntő

Kedves Feri Atya, kedves Judit, kedves Vajk, kedves Kolping tagok! Nagy öröm számomra ez a mai nap, hiszen 30 évet töltöttünk együtt, mint BK-CSE majd BKCS, és ma együtt ünnepelhetjük ezt a szép jubileumot.

Rengeteg érzelem és élmény van most a szívemben, de úgy gondoltam, hogy az érzelmek mellett egy rövid mérleget próbálok készíteni arról, hogy méltó öröksei vagyunk-e annak az örökségnek, amit elődeink bíztak ránk. Jól bántunk-e az értékkel vagy elherdáltuk azokat?

Az eltel 30 év nem kevés idő, ezért az önvizsgálat előtt egy napjainkban már nem annyira fontos és nem értékelt tulajdonságról szeretnék megemlékezni, ez pedig a hűség. A hűség definíciója a következő: a hűség felelősségteljes kitartás és ragaszkodás egy személy, egy közösség, egy cél és egy eszme mellett. A hűség egyben az adott szó, eskü, fogadalom állhatatos és becsületes betartása. A régi időkben a legfontosabb erénynek a hűséget tartották és pl. a király melletti hűség jutalma földbirtok volt.

Szeretném ezért először megköszönni Nektek a hűségeteket, hogy 30 évig kitartottatok közösségünk mellett, szeretném a kolping vezetőségnek is megköszönni munkáját Novák Gyurival, Gacs Judittal, Szakács Kattival, Siklós Berénkével, Frank Anikóval éveken át tudtunk szeretetben és hatékonyan együttműködni, köszönöm prézesünknek, János atyának is a lelki támogatást és azt, hogy a Kolping családjunk folyamatosan számíthatott rá. Ha hűségről beszélünk, akkor szeretném hűséges társamnak, Szilviának is megköszönni, hogy amint az életében, úgy a kolpingos munkában is hű társam és segítőm volt. Abban bízunk, hogy hűségünkért a mi Királyunk Jézus Krisztus is helyet ad majd nekünk mennyei földbirtokán, ahol találkozhatunk majd szereteteinkkel és alapítónkkal, Boldog Kolping Adolfal is.

Mik azok az örökölt értékek, amivel el kell majd számolunk?

Az első dolog, amit az alakulásunkkor hoztunk magunkkal az, hogy egy felnőtt hittan csoport volt a magja a budaörsi kolpingnak, ezért hitünk megtartásáról kell először is számot vetnünk. A második szempont a hely, ahol élünk, Budaörs és annak 300

éves keresztény hagyományai. A harmadik pedig, hogy megismerkedtünk alapító Atyánk Boldog Kolping Adolf tanításával.

A megalakulásunk előtt tájékozódunk környezetünkben, és döntésünket Kolping mellett a személyes kapcsolatok hozták meg, mivel Lang Gyuri bácsit és feleségét, Máriát, valamint Geiszbühl Mihályt vendégségbe hívtuk a Farkasréti utcába, ahol öcsém nappalija volt a helyszín. A korábbi budaörsi

káplánunkat is meglátogattuk, hiszen Antal János az akkor már virulens Békásmegyeri Kolping lelki vezetője volt. Ők is bíztattak, hogy vágjunk bele ebbe a nagy kalandba. Hát bele is vágunk, már az alakuláskor volt egy kis gondunk, mivel akkori plébánosunk Szentgyörgyvölgyi Zoltán bizalmatlan volt, és nem engedett be minket a templomba, ezért a mellettünk lévő 1-es iskola ebédlőjében alakultunk meg 30 éve. Az alakuló ülésen Illéssy Mátyás káplán lett a lelki vezetőnk, Fehéregyházi Sándor világi elnök, jómagam pedig az egyesület titkára. A Plébános atya bizalmatlansága lassan feloldódott, és később meg is látogatott minket közös nyári programunkon.

A hitünk megtartásával kapcsolatos kérdéseinkre a választ szerintem úgy tudjuk helyesen megadni, ha azt a szempontot vesszük figyelembe, hogy az egyházközségünk már egyházközség volt a Kolping megalakulása előtt is, ezért azt kell meggondolnunk, hogy egyesületünk mit tett hozzá az addig is működő egyházi közösség életéhez.

Az alábbi felsorolást Gacs Judittal készítettük, és lehet, hogy van még több olyan eseményünk is, amire már nem is emlékszünk, vagy nem jutott eszünkbe:

Az egyházközségi képviselő testület zöme Kolping tag (Borlay Bandi, Novák Gyuri, Koltai Karló, Gacs Judit, Bakó Emese, Pittler Terike), jómagam pedig a tagság mellett 6 éve a testület élén is állok.

Több Kolping-tag dolgozik a Karitásban, annak vezetője Novák Gyuri is Kolping-tag.

munkon gyerekeinkkel együtt vettünk részt, kézműves programokat, gyerek farsangokat szerveztünk. Nagy örömmel vittem például a fiúkat sok éven át a tóalmási Kolping focibajnokságra, amelyen mindig derekasan helyt álltak. Legjobb eredményünk az országos 3. hely volt, ennek díszes kupája most is

Minden hónap 2. péntekén a kolpingosok takarítják a templomot, a Rózsafűzér társulatba is rendszeresen járnak kolpingosok. Sok tagunk jár a templomi énekkarba, és Kolping közösségként részt veszünk az úrnapi virágszőnyeg készítésében. Évente kolpingos keresztutat járunk templomunkban, minden évben virágvasárnap a kolpingosok passiót olvasnak.

A Kolping Akadémia keretében neves tudósokat, művészeket, teológusokat hívtunk meg, Bolberitz Pál, Török Csaba, Takáts Ervin, Csókai András, Ferencz Csaba, Sasvári Sándor és még sok kiváló egyéniség járt nálunk.

Újdonságként állítottuk vissza a Fogolykiváltó Bol-dogasszonyhoz történő zarándoklatot, melyhez iskolánk is csatlakozott, és most szeptemberben 200 fő körüli résztvevővel másztuk meg a budaörsi kopárokat, és csatlakoztunk a püspöki szentmiséhez. Büszkék vagyunk arra, hogy a német kolpingosoknál látott Adventi Kiállítást is meghonosítottuk Budaörsön, és minden évben tekintélyes összeggel tudjuk a budaörsi szegények karácsonyát szebbé tenni. Minden évben Kolping szilvesztert szerveztünk, és örömmel hívtunk nem Kolping tagokat is.

A kolpingi eszmeiségből adódóan a családszerű működés volt jellemző ránk, szinte az összes progra-

megcsodálható. Jó volt mindig Érsekvadkerten lenni a juniálisokon, ahol rengeteg gyerek volt együtt a szülőkkel.

Nagyon szimpatikus számunkra a Kolping mozgalom nyitottsága és nemzetközisége. Az évek folyamán két német Kolping családdal ápoltunk partneri kapcsolatokat, továbbá egy élő pécskai kapcsolatunk is van. Szeretném megköszönni Gacs Juditnak és Nélunak azt, hogy a mai napig fáradoznak a német-magyar kapcsolatok megtartásán, tudásukon, idejükön kívül szolidaritásukat és kolpingos szellemiségüket is adják ebbe az együttműködésbe.

A tevékenységünk talán legsikeresebb része közös nyári programjaink, melynek keretében nemcsak hazánk legszebb részeit ismerhettük meg, hanem valamennyi környező országba ellátogattunk, és nagyon sok szép élményben volt részünk, sok kedves embert megismertünk meg, és sok új barátot szereztünk.

Arra a kérdésre, hogy mire lehetünk a legbüszkébbek, határozottan mondhatom, hogy a rengeteg közösen megélt élményre. Ez örökké a mienk marad. Minden értékesnek tűnő holmi elenyészik, de ezek az együtt megélt élmények örökké velünk maradnak.

A hegyek: az Alpok, Transzfogaras, Tátra, Verecke, a vizek: úszás a szlovén tengerben, az Alpok tengerszemeiben, Máriazell mellett az Erlaufseeben, a megáradt Tiszában Kárpátalján, a kegyhelyek: Máriazell, Máriaradna, Máriagyüd, Európa kulturális fővárosai: Nagyszeben, Pécs, a várak: Fraknó, Léka, Ungvár, Munkács. Trakostyán, Segesd, Nándorfehérvár, a helyek, ahol jártunk: Mezővári, Muzsla, Göggingen, Alsópáhok, Weisenbach Tirolban, Varasd, Versec, az emberek: Sztóján atya, Harai Pál atya Meggyesről, Wolfgang, aki tűzoltó volt, és lánggra lobbant itt az aulában a 20 éves jubileumi ünnepségünkön, Barbara Poingről, Harry és a többiek mind velünk vannak és maradnak.

részt a közösség munkájában, ha valaki hiányzik, érdeklődünk utána, ismerjük meg jobban egymás örömeit és gondjait. Szeretnénk megtartani és folytatni szép hagyományainkat. Szeretnénk és bízunk abban, hogy meg fogunk újulni és megnyerjük gyermekeinket, hogy folytassák munkánkat. Ehhez apró lépésekben, lassan, de biztosan kell haladnunk. Szeretnénk, ha a Kolping színében szereplő sárga valóban a vidámságot és optimizmust, a fekete a mélységet és a komolyságot jelentené, és a Család pedig egyenlő lenne az otthonnal, ne csak lakás legyünk, hanem szeretetteljes fészkek valamennyiünk számára.

Ehhez kérjük a Jó Isten áldását és Boldog Kolping

A sok öröm és élmény mellett persze voltak szomorú történések is. Számomra fájó és ki nem beszélt esemény volt, amikor a Kolping-tagok egy része elhagyta közösségünket, és új célokat keresett magának. Naiv vezetőként nekem is meg kellett tapasztalnom azt, hogy a sorban elöl állókra nem csak szemből, hanem hátulról is lőnek, és a köszönet vagy a biztatás sokkal ritkább, mint a kritikai észrevétel. Ezt az egyházközségben is át kellett élnem, és el kellett fogadnom.

Az elmúlt 30 év tapasztalatai alapján úgy gondolom, hogy a legfontosabb céljainkat, melyek megmaradásunkat is biztosítani fogják, újra meg kell neveznünk, és meg kell erősítenünk azokat. Szeretnénk továbbra is az evangélium terjesztésén és Kolping Adolf művének építésén munkálkodni. Szeretnénk, ha továbbra is fontosak maradnánk egymásnak. Szeretnénk, ha mindenki képessége szerint venne

Adolf közbenjárását a jelenlévőkre és az egész Kolping mozgalomra.

Hűség Kolpinghoz, Isten Áldja kezünk munkáját!
Budaörs, 2021. november 20.

Michelberger Mátyás

Semmi nagydolgot nem kértem Istentől (Egy kanonoki beiktatás margójára)

**„Nagy dolgokért éltem,
semmit el nem értem.
De, amit elértem,
azt sohasem kértem”**

2021. november 04-én 11 órától, a váci Karolina Kápolnában került sor az új kanonokok beiktatására és fogadalomtételére, plébános atyánk Máthé György és a Székesegyház karnagya, Varga László atyák személyében. Az ünnepi eseményre szentmise keretében került sor, melyet Marton Zsolt püspök atyánk mutatott be Varga Lajos segédpüspöke és több atya közreműködésével. A szentmise zenei szolgálatát, lélekemelő módon, a Székesegyházi Kórusiskola negyedik osztályos tanulói végezték.

A szentmise prédikációját Kocsis Imre atyától hallhattuk, aki mától, a szentmise elején átadott pápai bulla értelmében, az irgalmaság misszionáriusa is egyházme-
gyénkben. Tanítása egyházme-

gyénk védőszentjének, Borromeo Szent Károlynak életére épült, akinek ezen a napon, utolsó szabadságharcunk leverésének napján van az egyházi emléknapja. Milánó egykori érseke a Váci Székeskáptalan védőszentje, de nevét viselte a váci szeminárium is. Az ünnepelt szent életében is hatalmas változások történtek. Gazdag családban ő sem szentnek született, hanem azzá vált, hogy például szolgáljon számunkra is. Testvérének halála vezette őt a változás útjára, hisz alattvalók őt kiszolgálóbból, másokat kiszolgáló személlyé lett civilként, majd papként és püspökként, amit az is tanúsít, hogy az akkor pusztító pestis járvány idején sem hagyta el a rábízottakat. Látogatta a kórházakat, a vesztegzár alatt élőket, vigasztalta a betegeket és bátorította a betegápolókat. Nekünk, civileknek, de papoknak is hasonló a feladatunk most a COVID járvány idején. Élethelyzetünkhöz igazodóan önzetlenül és szeretet-

tel szolgálni azokat, legyen az pap vagy családban élő, akik lelki támaszra szorulnak, akár betegségük, akár egyéb, a korunk okozta sebek következtében. A szolgálat lényegét ne a szavak adják, hanem mindig az életpéldánk alkossa. Az életpéldánkból vajúdó világunkban is visszaköszön, az őskeresztények ismertető jele, az, hogy szeretjük egymást.

A prédikációt követően Kocsis Imre professzor úr, papi életutak ismertetése után, felolvasta a két új kanonok kinevezési iratát, amit az eskütétel és az ünnepélyes beöltözés követett. Itt szeretném megjegyezni, hogy Gyuri atya 2020. augusztus 1-től vette át az Érsekvadkerti Egyházközség lelki vezetését. Ekkor helyezte a püspök atya prézesünket, Berta László atyát Pécelre. A vírushelyzet sok dologban, így a prézes választásban is felülírta Kolping családjunk életét. Ám Gyuri atya sokszor megfordul a felújítás

alatt lévő kolping házunkban, jelet adva látogatásaival, hogy támogatásáról biztosítja a Kolping családjunk, az egyházközségi életet is színesebbé tevő egyesületi tevékenységét.

Az ünnepi eseményhez hozzátartozik még egy fontos dolog. A beiktatási szertartás előtt, a két új kanonok a Székesegyház altéplomában imádkozott, és felidézte az ott nyugvó volt elődeik, köztük a cikk mottóját adó Kovács Vince püspök atya emlékét, kérve fenti támogatásukat a kanonoki tevékenységükhöz.

A szentmise végén plébános atyánk, Gyuri atya, László atya nevében is megköszönte a püspök atya kinevezését, melyet nem

kértek, de megkaptak. Megkapták, hogy továbbra is örömmel legyenek papok, mi pedig őket követve örömmel legyünk keresztények, családanyák és családapák.

*(Vác- Évad. 2021.11.04. emjé,
Fotó: Czinege Gábor)*

Októberi Mária zarándoklat a szomszédos plébániák Kolping Családjaival

A Budapest-Istenhegyi Szent László Plébánia és a Budapest-Városmajori Jézus Szíve Plébánia Kolping Családjai közös Mária zarándoklatra indultak Kocsis István plébános, prézes atya vezetésével 2011. október 16-án Kaposfüredre.

Török Marcell atya (1942-2016) Kaposfüreden építette fel magánadományokból Szűz Mária utolsó földi lakhelyének, az efezusi háznak pontos mását. A magánterületen lévő épületet jelenleg az atya által alapított civil egyesület, a Mindszenty József Kongregáció működteti.

Több irat említi, hogy Szűz Mária Efezusban járt. A legtekintélyesebb köztük az efezusi zsinat jegyzőkönyve. Szűz Mária élete utolsó éveit - Emmerich Anna Katalin apáca látomása szerint - a mai Törökországban lévő Efezushoz közel eső házban töltötte. A német apáca látomásait Clemens Brentano jegyezte le, és könyvben jelentették meg Szűz Mária élete címmel. A könyv alapján 1881-ben egy francia pap, Julien Gouyet abbé fedezte fel az Égei-tenger felé néző kis ősi, ro-

mos kőházat. Úgy vélte, hogy ez az a ház, ahol Szűz Mária az utolsó éveit töltötte. Tíz évvel később, 1891-ben Marie de Mandat-Grancey nővér, a Szeretet Leányai főnöknője indíttatására Henry Jung atya három társával együtt ismét kutatta, és rá is talált az épületre. A Katolikus Egyház Marie de Mandat-Grancey nővért bízta meg a Szűz Mária-ház megalapításával és helyreállításával.

A Mindszenty József Kongregáció elnöke, Mezőfi Zoltán és munkatársa nagy szeretettel fogadta zarándok csoportunkat. István atya szentmisét mutatott be Szűz Mária tiszteletére, majd Mária keresztútját jártuk végig. Az egyes stációk elmékedéseit zarándok társaink olvasták fel. A lelki programok után Mezőfi Zoltán ismertette a Török Marcell atya munkásságát és a kaposfüredi Szűz

Mária Efezusi Háza történetét. Büszkén mesélte, hogy Wittner Mária évek óta segíti, támogatja a Világ és Magyarország Királynője kaposfüredi házát. 2019-ben egy „Magyarok Nagyasszonya könyörögj érettünk!” feliratú zászlót ajándékozott a háznak.

A lelki programok után Kaposváron, a Turul Étteremben, egy jó hangulatú ebéd közben beszéltük meg az elmúlt időszak eseményeit, hiszen a járvány miatt személyes találkozókra sokáig nem volt lehetőségünk.

Zarándok útunk következő állomásán, Somogyváron, a Szent László Nemzeti Emlékhelyet kerestük fel. Itt alapította Szent László királyunk hazánk egyik leg-

tekintélyesebb monostorát. Szent László a dél-franciaországi Saint-Gilles-ből hívott ide szerzetesseket. A középkori Magyarország legnagyobb monostortemplomát ezért a francia anyakolostor patrónusa, Szent Egyed (Saint Gilles) tiszteletére szentelték. Somogyvárt több mint négy évszázadon keresztül lakták a szerzetesek és látogatták a zarándokok. Az évszázadokon keresztül virágzó apátságra ma már csak a romterületen megmaradt falak emlékeztetnek. A modern látogatóközpont interaktív kiállítása élményszerűen közvetítette a monostor egykori, nemzetközi szintű jelentőségét, és megidézte az épület hajdani pompáját.

A látogatóközpont tárlatának

megtekintése után egy lépcsős erdei sétaúton jutottunk az apátság romterületre, ahol idegenvezető ismertette az apátság történetét. Dr. Jankovich-Bésán Dénes régész, kolpingos barátunk, érdekes információkkal egészítette ki a hallottakat.

A területen található háromemeletes kilátóból nemcsak a monostor kirajzolódó teljes alaprajzát, hanem a lélegzetelállító panorámát is megcsodálhattuk.

A zarándoklat a Magyar Kolping Szövetségtől kapott anyagi támogatás révén valósult meg, amit ezúton hálásan köszönünk.

Boldvai József
Városmajori Kolping Család

Várról várra

A Budaörsi Kolping Család szeptemberi kirándulása

Ezekben a pandémiás időkben, mondhatni években, már nagyon vártuk az egynapos őszi kirándulásunkat. A jelentkezőkkel gyorsan megtelt a kisbusz, több mint harmincan vágtunk neki az útnak Balaton irányába, Sukoró felé. Mint korábban, most is vendégünk volt prézesünk, Varga János atya. Szokásunkhoz híven előre pontosan megterveztük a helyszíneket és az időpontokat – utóbbi, szintén szokásosan, nehéz volt tartani, így a végén a borkóstolóra már alig maradt időnk. Sebaj, majd legközelebb!

De menjünk sorjában! Többünkben erősen él történelmünk szeretete, így mi más jutott volna eszünkbe Pákozd felé tartva, mint az 1848-as események. Felmentünk a sukorói dombra, és a református templomban meghallgattuk – Ernő testvérünk tolmácsolásában – az 1848. szeptember 28-i haditanács történetét, amely honvédseregünk első győzelmes csatáját készítette elő. Éltre kelt előttünk a történelem, ahogy lenéztünk a Velencei tóra.

Sárszentmihályon, egykori budaörsi káplánunk, Mayer László atya egyik „állomáshelyén”, különleges élménnyel gazdagodtunk: a sárszentmihályi Zichy kastély gazdája, újjáépítője kedvesen fogadott minket birtokán, és nemcsak a kastélyba léphettünk be, hanem az általa megálmodott és felépített kápolnába is, amelyet 2000-ben boldog Apor Vilmos tiszteletére Dr. Takács Nándor székesfehérvári püspök úr szentelt fel a kastély parkjában. Itt található a

vértanú püspök díszes ereklyetartója, benne szövetszövegdarabokkal, amely átítatódott a mártírhaltalt halt püspök vérével. A kastély tulajdonosa elmondta, hogy a kápolnát édesanyja tiszteletére emelte.

A napsütötte teraszon számunkra megterített asztalt azonban ott kellett hagynunk, mert szentmisére siettünk. Mise után várt ránk a gyönyörűen felújított nádasdudányi kastély. Csoportunk szerencsére előre bejelentkezett, egyébként csak hosszú várakozás után jutottunk volna be. Megtudtuk, hogy rekordmennyiségű látogatót fogadtak az augusztusi megnyitás óta. Nagyon alapos, kellemes idegenvezetésben volt részünk. Megismertük a híres Nádasdy család régmúlt időkre visszatekintő történetét, az ősök csarnokában méltóságteljesen tekintettek le ránk a képekről. Egy szép, de fájdalmas epizód: a nádasdudányi kastélyt, amely 1873-ban épült, azért nevezik a szerelem kastélyának, mert gróf Nádasdy Ferenc és felesége, Zichy Ilona házasságkötésük idején kezdték el az építést.

A 24 éves ifjú feleség azonban váratlanul meghalt. Férje soha többé nem nősült meg, sőt a kastély szobáit is úgy rendezte be, ahogyan eredetileg a feleségével eltervezték.

Innen, lepsényi ebéd után, Ozora felé vettük utunkat. A következő vár, amelyre sokan voltunk kíváncsiak, Pipo vára volt. Nem csalódtunk. Különösen a belső reneszánsz udvar volt

elragadó. Mennyi minden történt ebben a várban is! Magyar történelmünk örömteli és fájdalmas fejezeteire emlékezhettünk újra.

A várat Filippo Scolari (1369–1426), ahogy Magyarországon nevezték, Ozorai Pipo építtette eredetileg, miután nőül vette a vidék urának leányát, Ozorai Borbálát. A Fizenéből származó Pipo Zsigmond király híres törökverő lovagja volt. A vár díszítése, az

akkori időkben szokatlanul, az itáliai városi palotákra emlékeztetett.

Pipó vára később többször cserélt gazdát, harcok dúltak benne. 1537-ben Török Bálint kezére került, aki újjáépíttette. 1545-ben a budai pasa csapatai foglalták el, majd rövid megszakítással 140 évig török kézen volt! A 17. század elejétől az Eszterházyk dél-dunántúli birtokaihoz tartozott, és lassan ismét használhatóvá vált. Kívülről puritán kiképzést kapott – ez ma is látható –, de belső terei reneszánsz

stílusúak. A Műemlékek Nemzeti Gondnoksága 2007 nyarán múzeumként nyitotta meg a várkastélyt a nagyközönség előtt. A felszentelt kápolnában freskótöredékek láthatók, valamint itt őrzik Szent György csonttereklyéjét.

A járvány megpróbáltatásai után (és előtt) nagyon jó volt Kolping-családunknak újra együtt lenni. Ismét sok széppel gazdagodtunk, ismerkedvén történelmünk emlékhelyeivel. Őseinkért imádkoztunk megköszönve, amit hazájukért tettek, és kértük az Úr kegyelmét számunkra, és a ma élők számára is. Maradjon meg közösségünk minél tovább, és találjuk meg mindig a megújulás útját!

Budaörsi Kolping Család nevében:
Sokolowskiné Szakács Katalin

A kispesztiek mesélnek

Sok-sok élményt adott az elmúlt időszak. Nagyon jó volt felszabadulni a járvány sötét hónapjai után, találkozni, terveket szőni, együtt lenni mindig jó. Így hát ismét „nyüzsögtünk”. Hozzáteszem, hogy a pandémia alatt is rendszeresen tartottuk a kapcsolatot a technika nyújtotta lehetőségeket kihasználva. (Éljen a ZOOM!) Persze, a személyes találkozás az igazi.

Ezt kihasználva, augusztusban néhány napot együtt töltöttünk a festői Bükkben. Szeptember 4-én ünnepeltük Kolping családunk 25 éves születésnapját. Hangulatos kerti partit szerveztünk ebből az alkalomból. Elnökünk tortákkal és pezsgővel köszöntötte a jelenlévő népes társaságot. Míg rotyogott

a lecsó a kondérban és az egyéb finomságok az asztalra kerültek, vetített képeket nézegettünk. Jót neveltünk azon, hogy milyen fiatalok voltunk 25 évvel ezelőtt.

Szeptember 25-én ismét összejöttünk egy kerti mulatságra. Nálunk hagyomány a nyári Kolping esték szervezése, mivel többen lakunk kertes házban. A Szállást keres adventi ájtatosságokat viszont előszeretettel tartjuk panellakó társainknál is. Október elején szokásos kétnapos zárandoklaton vettünk részt Máriagyúdon. Megköszöntük Mennyei édesanyánk sok segítségét, s kértük további hathatós pártfogását. Ezekben a napokban nagyon lelkesen készülünk az irodalmi délutánra. Reméljük, hogy az új esztendő sok áldást hoz majd. Ezt kívánjuk

a Magyar Kolping Szövetség minden tagjának.

Weiperth Zsuzsa mesélt a kispesztiek kolpingosok nevében.

Észak-kelet felé – a Pestszenterzsébeti Kolping Család kirándulása

Nyári programunk augusztus 23-tól 27-ig tartott. Reggel 7 órakor indultunk a Kolping Házunk elől. Első állomásunk a gyönyörűen helyreállított Füleki vár volt, mely hétfői napon is nyitva van. Ezután felmentünk a jelenlegi ország legmagasabb csúcsára, az 1014 m magas Kékestetőre. Az északi oldalt felhő borította, majd 10 perc múlva egy váratlan szél biztosította részünkre a panorámát. Mátraházán a Naphimnusz Parkot néztük meg.

Délután elfoglaltuk a parádsasvári Hubertus Panzióban szállásunkat, mely a Károlyi kastély szomszédságában volt. Másnap reggeli után Szinpetribe mentünk. Itt látható a világ legnagyobb könyve, Guinness rekordként hitelesítve 2010. július 11-én. Kódexre jellemző módon készült a hatalmas méretű könyv, melynek súlya 1420 kg. Lapozgatásához 6 fő szükséges. A további érdekességeket is megmutatta a gazda Varga Béla úr saját múzeumában. Gutenberg nyomdáját tárta elénk, és ott állt a világ legelső nyomdája korabeli öltözékben. A XV. századbeli papírmalmot alulcsapott vízikerek működtette. A domboldalról felénk nézett egy szalamandra, mint tájképelem.

Utunk Szalonnára vezetett tovább, ahol az Árpád-kori kőtemplomot néztük meg, mely a Bódva völgyében fekszik. A templom erődfallal van körülvéve, és meg kell említeni a fából készült különálló harangtornyot is.

A 3. napon a Bélapátfalvai Ciszterci Apátságához zárandokoltunk, majd Egerszalókon a barlanglakásokat tekintettük meg, és a közelben található Sódombon rövid pihenőt tartottunk. Feldebrőn a falu közepén áll a templom, melyet nagy zöld rét vesz körül. Értékes a templom, de az igazi szenzáció az altemplom, amely

érintetlenül fennmaradt. Géza fejedelem testvére építtette bizánci /kaukázusi/ stílusban. Idegenvezetőnk felhívta figyelmünket a jó akusztikára, belekezdett a régi magyar himnuszba, mi vele együtt énekelünk. Ezután a közeli Verpeléten a 21. századból a 19. század elejére mentünk vissza, itt egy korabeli kovácsműhelyt láthattunk.

A 4. nap Boldogkő várához indultunk, itt a felújítás nemrég fejeződött be. Az egyik teremben történelmi makettek láthattunk a honfoglalás, tatárjárás, török idők, Rákóczi-szabadságharc eseményeiről. Az utolsó jelenet volt a legmeghatóbb, a branyiskói áttörés, ahol a pap kereszttel kezében a katonák előtt rohant a meredeken felfelé.

Utolsó nap a helyi üveg-hutához mentünk, ahol tüdővel és kezűgyességgel művészi fokon alakították az üveget. A gyöngyöspatai Kisboldogasszony-templomot is útba ejtettük. A háromhajós gótikus templom az egyik legszebb hazai gótikus műemlékünk.

A gyöngyösi Szent Bertalan-nagytemplom tornyába lifttel mentünk fel, és az egész várost láthattuk felülről. Kisnánán a falu közepén lévő várat néztük meg, ellenében a korabeli várakkal ez nem magaslaton épült. Tarnaszentmárián a Sarlós Boldogasszony-templom a Tarna völgyében a falu közepén magasodó kis dombon áll. A szerény kis épületben az ódon falak között több mint ezer éve folyik a hitélet. Feltételezések szerint alapítása Géza fejedelem öccséhez, Mihály herceghez fűződik.

Hitéletünk és történelmi tudásunk gyarapításához a Magyar Kormány által adományozott pályázati támogatás teremtett lehetőséget. Köszönjük a felejtetetlen élményt!

Takács István

Pestszenterzsébeti Kolping Család

Ferencvárosi kolpingosok Itáliában

Már régóta terveztük, hogy ellátogatunk Rómába, de a járvány mindig közbeszólt. Eleinte nagy volt a lelkesedés a Kolping családjunk körében, majd a rossz vírushelyzet és különböző beoltottsági helyzetek miatt végül 4-en maradtunk, akik jelentkeztek az „Itália Szívében” című, Vivaldi Travel által szervezett 6 napos buszútra.

A kirándulás tartalmazta Velence, Róma, Firenze és fakultatívan Nápoly és Pompeji megtekintését. Hajnali indulással vágtunk neki az útnak, Budapesten 2-3 fok volt. Szlovénián át értük el Olaszországot, ahol Velence mellett hajóra szálltunk, és így közelítettük meg a várost. A hajó Velence központjába vitt, útközben láttuk a Velencéhez tartozó szigeteket, Muránót, Buránót, Torcellót és

sok más kis szigetet is. Nem volt sok időnk, de a legfontosabb nevezetességeket, a Szent Márk tereket, az Óratornyot a két mórral, a harangtoronyt, a Rialtot és a gondolasokat közelről is megnézhettük. Közben ránk esteledett, és betértünk egy helybéli kisvendéglőbe, ahol finom vacsorát kaptunk a kedves, temperamentumos, magyarul gagyogó olasz pincérektől. Mikor kijöttünk az étteremből, a várost esti fényében láthattuk, csodálatos volt a visszahajózás is, ami visszaszállított bennünket az autóbuszunkhoz. Szállásunk Lido di Jesoloban volt.

Másnap hajnali indulás Rómába. Elég hosszú és fárasztó volt az út, de megérte. A Piazza del Popolo-tól elindulva elértük a Spanyol lépcsőt, majd a Trevi-kút és a Pantheon következett. A belépéshez sorban álltunk, és az oltási igazolványra is szükség volt. Aki keleti vakcinát kapott, vagy nem volt be-

oltva, annak teszteltetnie kellett magát 48 óránként. Ezt az utazási iroda jól megszervezte. Még belefért a napba a Vittorio Emanuele emlékmű és a Capitolium domb megtekintése is, ahonnan lenézhattunk a Forum Romanumra. Ezután következett a Colosseum, ahova be is jutottunk egy hosszú ellenőrzési procedúrát követően. A program rendkívül sűrű volt, megnéztük a Colosseumot igen részletesen, majd a Vatikáni Múzeumok és a Szent Péter Bazilika következtek. A nap végére nagyon elfáradtunk. Magam részéről nem vettem részt a másnapi fakultatív programon, hanem Nagy Jutka kolpingos társammal együtt körülnéztünk egy kicsit lassabb tempóban Rómában. Megnéztük a Santa Maria Maggiore templomot, és néhány vásárlási lehetőséget is közelebbről. Találkoztunk Rómában tanuló barátunkkal, aki körbevezetett néhány kevésbé látogatott utcá-

hídja, a Ponte Vecchio felemelő, és elbűvölő látványt jelentett. A reneszánsz építészet és szobrászat bölcsője lenyűgözte az ide látogatókat. Az Uffizi képtárra csak kívülről maradt időnk, de egy rövid ebédszünet során elszaladhattunk a városközponttól csak pár száz méterre fekvő

ban és városrészben. Pechünkre épp aznap volt a G20-as csúcstalálkozó Rómában, ami miatt délután a város megbénult. Lezárták az összes metróvonalat, a buszok sem jártak, sőt a gyalogos forgalmat is korlátozták. Végül a késő esti órákban keveredtünk haza vonattal, többszöri átszállással.

bőrcsakra is. Nagy szerencsénkre végig gyönyörű időnk volt 20–22 fokos hőmérsékletekkel. Az eső csak akkor kezdett esni, mikor Firenzéből hazaindultunk, de ez már cseppet sem zavart bennünket.

Másnap a falakon kívüli Szent Pál Bazilikában kezdtük a napot, megtekintettük kívülről és belülről. Érdekesekek voltak a szent kapuk, melyek csupán néhány évtizede készültek Szent II. János Pál pápa és Benedek pápa megbízásából. Rövid buszos városnézést követően megálltunk a lenyűgöző Lateráni Szent János Bazilikánál, ahol egy csodálatos szentmisébe is belehallgathattunk, majd a szomszédos Szent Lépcsőn láthattuk a térdelve imádkozókat. Itt egyébként magyar nyelvű útikönyveket is vásárolhattunk. Ezután a Piazza Navona következett csodálatos szökőkútjaival, illetve a Szent Ágnes templommal. Római látogatásunkat közös ebéddel és az Angyalvár és a Tiberis folyó látványával zártuk.

A nap hátralévő része utazással telt. Firenzébe a késő esti órákban érkeztünk. Másnap még fél napunk maradt a város megtekintésére, melyben egy helyi magyar idegenvezető segített minket. A csodálatos reneszánsz paloták teljes fényükben láthatóak ma is, és a Fő téren a Dóm, a Battisterio, a Campanille, a Palazzo Vecchio és az aranyművesek

Összességében sikerült az út során a keresztény kultúra gyökereivel ismerkednünk, az építészet, szobrászat, festészet remekeit megnéznünk és rácsodálkoznunk arra, hogy az ókortól a középkoron át az újkorig hogyan férnek meg ezek a fantasztikus műemlékek egymás mellett. És mindehhez a csodálatos mediterrán növényzet, a ciprusok és pineák gyönyörű látványa társult. Mindenképp ajánlom, hogy aki még nem járt Rómában, Firenzében vagy Velencében, ezt sürgősen pótolja be. Aki viszont már járt, az térjen vissza, ha teheti. Egy ilyen fantasztikus utazás feltölt, erőt ad, és új dimenziókat tár fel az idelátogatók számára.

Vidáné Dr. Erdő Franciska
elnök, Ferencvárosi Kolping Család

Magyarok Nagyasszonya (Egy zarándokút gondolatai)

**Hozzád sír a jobbak keserve,
jámbor családok tűzhelyén.
A szebb idők után esengve,
mikor nap ült hazánk egén.
Óh kérjed istent újra értünk,
ne hagyd elveszni árva népünk.
Minden reményünk csak te vagy!
Szent szűz anyánk, óh, el ne hagyj!**

Már húsz éves hagyomány, hogy ezen októberi Mária ünnepünkön, autóbusszal és személykocsikkal zarándokol népes küldöttségünk. Így volt ez október 10-én, amikor az eső ellenére is sokan indultunk Mátraverebély- Szentkútra, hogy nagyobb közösségben is kérjük Égi Édesanyánktól, hogy botlásaink ellenére a jövőben se vegye le kezét rólunk. A buszon töltött idő a búcsúra hangolódás jegyében telt el, hisz imádkoztunk a rózsafűzért, és a Szentkút csillag könyv énekeivel kedveskedtünk a Magyarok Nagyasszonyának. A Szűzanya kedves is volt hozzánk, hisz Nemzeti Kegyhelyünkön már a nap sugarain keresztül mosolygott le ránk, akinek kegyszobra erre az ünnepre nemzeti színű ruhát is öltött.

Az ünnepi szentmise előtti idő sem múlt el nyomtalanul, hisz „nagyüzem” volt a gyóntató udvarban, de katekézis keretében is tovább erősíthettük hitünket. Dr. Csizmadia István teológus, az egri bazilika plébánosa, az Eucharisztia és a szentségimádás kapcsolatát tárta a hívek sokasága elé. A teljesség igénye nélkül néhány gondolatát, „búcsúfiaként” megosztanék veled, Kedves testvérem.

A szentmise a legfontosabb eseménye életünknek, hisz abban és akkor, a kenyér és a bor színe alatt, a pap kezei között, beleszületik világunkba a Mi Urunk Jézus Krisztus. Ezt a tényt hittel valljuk, táplálkozunk vele és imádjuk a szentmise keretében, és akkor is, ha nem a szentmise keretében kerülünk valamilyen módon kapcsolatba vele.

S máris a szentségimádásnál vagyunk, aminek sok módozata létezik a kötött szövegű imákkal, a saját szavainkkal, netán a szemlélődés alkalmazásával. Ugye hallottunk már az örökimádról is. Ebben az esetben egymást váltva, folyamatos hódolat valósul meg. Ehhez hasonló az is, amikor az egyházmegyékben belül a közösségek egymást váltva az év minden napjának egy időszakát töltik imával az Eucharisztia előtt. (Nálunk április 16. és november 12. ez a nap.) Természetesen egyénileg is végezhető szentségimádás, a nyitott templomban tett szentséglátogatásaink alkalmával, ami abból is állhat, hogy szó nélkül egymásra figyelünk az Úrral. A szentségimádás lényegét az adja meg, hogy akarunk-e kicsinységünkben leborulni Isten nagysága előtt.

Útravalóként a két liturgikus cselekményt úgy foglalta össze István atya, hogy a szentmise az Eucharisztia születési, míg a szentségimádás annak követési ideje.

A 11 órakor kezdődő szentmisére együtt imádkozókkal telt meg a szabadtéri oltár körüli tér, ahová kereszttek, zászlók (köztük a egri és vadkerti Kolping zászló is), és a népviseletesek által vitt Mária szobor

felvezetésével érkezett meg a papság, köztük Márffy Gyula érsek atya és Székely János püspök atya, aki a szentmise főcelebránsa is volt egyben. A püspök atya szentmisét bevezető gondolatai is iránymutatóak voltak. Nem kell elrohannia szentmisét követően. A tovább maradás okát egy afrikai négertől hallotta, aki több órát is maradt a mise után a templomban, hogy az akkor született Úr fényében „sütkérezzen”.

Hasonlóan a katekézisben hallottakhoz, most János atya néhány, a prédikációban elhangzott gondolatát is megosztom olvasóinkkal. Magyarok Nagyasszonya ünnepe van, akinek lábai elé helyezte első szent királyunk népét és koronáját. Mária – rögs családtörténetét tekintve – emberi szemmel nem vitt végbe világraszóló cselekményt. Mégis Ő hajtotta végre a legnagyobb dolgot, hisz személyében megnyílt ajtón keresztül lép be az Isten a sóvárgó világba. Ajtó, de egyben ablak is, melyen keresztül fény áramlik a világba. Tervek és fájdalmak sokasága kísérte a Szűzanya életét, mint ahogy kísérik azok a miénket is. Csak az a kérdés, hogy mi és minden helyzetben ki tudjuk-e mondani az igent Istenre, hogy így általunk, családjaink és közösségeink által is fény áramoljék vajúdó világunkba.

Az első lépésnek tehát a családokban kell megtörténnie. Gyermekük számára nekik kell ég felé nyíló ablakká lenniük. A gyermekek legfőbb nevelője az Isten, de a szülőknek kell őket hozzá vezetni. A házasságaikban igent is mondtak erre a szülők. A be nem tartott ígéret az ablakokon történő redőny leengedéssel azonos. Ne csodálkozzunk el, hogy sötét van a szobában, probléma van a családban. A prob-

lémákat közösen kell megoldani úgy, hogy tudatosodjék bennünk, hogy az igazi szeretet csak a fényt beereszteni tudó önátadás útján érhető el. A keresztet (nevezhetjük másként is) nem tudjuk elkerülni. Ám meg kell tanulni azokat magunkhoz ölelni, tudjunk nagylelkűen megbocsátani, mint tette azt egy ruandai pap szülei gyilkosával. (Érdeemes utána olvasni a Megmaradtam hírmondónak című könyv segítségével.)

Isten számít ránk. Égi Édesanyánk pedig most is velünk van, még akkor is, amit úgy érzünk napjainkban, mint Hunyadi János érzett annak idején, amikor az ország urai inkább a török uralom felé kacsingattak (és nem is tettek semmit a török ellen), mint hogy az önállóságuk megvédéséért harcoljanak vele karöltve. Legyen ez tanúságos jel nekünk, ma élőknek, és ismerjük fel napjaink Hunyadi Jánosát, Szilágyi Mihályát és Kapisztrán Szent Jánosát. (Ötszáz éve történt. Keresztény Élet 2021.10.17.) Legyen a felismeréshez vezető út első állomása az erősödő kapcsolattartás Szűz Máriával, a Magyarok Nagyasszonyával.

(Szentkút- Évad. 2021.10.17. emjé, fotó: Kristók J.)

Az Istenhegyi Szent László Kolping Család életéből

A koronavírus járvány családjunk életére is kihatott. Tavaly október óta most szeptemberben tudtuk megtartani először szokásos összejövetelünket.

Persze ez alatt a közel egy év alatt sem szakadtunk el egymástól, hiszen az internet révén tartottuk a kapcsolatot, találkoztunk a miséken, küldtük egymásnak a híreket és lelket melengető, időnként elszomorító írásokat.

Sajnos elvesztettünk egy újabb Kolping tagot, Garamszegi Marcsit, aki pedig annyira bízott a gyógyulásában. Hiányozni fog személyisége és az ismeretlen szentekről tartott rendszeres ismertetője.

Az elmúlt időszakban azért voltak közös tevékenységeink is. Az úrnapi körmenethez az egyik oltárt szokás szerint mi készítettük el, képviseltettük magunkat a Szent István napi misén és körmeneten, megtekintettük szubjektív tárlatvezetés keretében a Nemzeti Múzeumban a pálos rendről készült kiállítást, és részt vettünk az Eucharisztikus kongresszus egyes eseményein is. Amikor már feloldották a korlátozásokat, Kassai Erzsikénél fehér asztalos, jó hangulatú összejövetelt szerveztünk.

Szeptember 15-én megtartottuk az első szokásos gyűttlétünket,

melyen új érdeklődőt is köszönthettünk, és István atya is megtisztelt minket jelenlétével.

A Városmajori Kolping Család meghívására részt vettünk a Kaposfüredre és Somogyvárra szervezett zárandoklaton. Lelki vezetőnk Ist-

ván atya volt, aki Kaposfüreden a Máriaházban kialakított kápolnában tartott szentmisét, ezután pedig ismertetőt hallgattunk meg a ház történetéről.

2021. október 20-án kirándultunk a Tatai Fényes tanösvényhez. A „Vizek Városaként” ismert Ta-

tán hajdanán több tucat forrás ontotta magából a kristálytisza forrásvizet. Itt Fényesen törtek fel a legnagyobb hozamúak. 2015-ben épült ki az egyedülálló, 1350 méter hosszú cölöpsétány, melyen számos információs tábla segít felfedezni a lápvidék páratlan állat- és növényvilágát, a forrásvidék látnivalóit. A szigorúan védett természetvédelmi terület 2006 óta a világ legértékesebb vizes élőhelyeit védő nemzetközi Ramsari Egyezmény helyszínei közé tartozik.

November első hetében szokásosan meglátogattuk a Farkasréti temetőben elhunyt Kolping tagjaink és néhány, korábban plébániánkhoz tartozó halottunk sírját, ahol egy-egy imát mondtunk és mécses gyűjtöttünk. Nem hagytuk ki a 48-as szabadságharcban részt vevő Kálló esperes, valamint stigmatizált Galgóczi Erzsébet sírját sem. Akik más temetőben nyugszanak, azokért a központi helyen imádkoztunk és gyűjtöttünk gyertyát.

Szeptember, október és november hónapok második szerdáján pedig a szokásos összejövetelünket tartottuk délelőtt a plébánián.

Simon Ágnes, elnök

Példaadó cselekedet

Plébániánk területe egészen az Orbán-térig húzódik, több templomi ismerősünk lakik arrafelé. A nagy házak egyikében lakik dr. Bozóki Mária ügyvéd is, aki a rendszerváltozás idején jogi problémák megoldásában nagy segítsége volt közösségünknek. Csak emlékeztetőül: a plébánia épületében a 90-es évek elején például két önkormányzati lakás is volt, a cserelakásokkal kapcsolatos ügyek intézését az egyház részéről Mária vállalta magára. A Kolping-család alapító okiratát is ő szerkesztette, az Istenhegyi Kolping Családnak máig tagja.

Mária jászdózsai születésű, és amikor férjének egészségi állapota megkívánta, életvitel-szerűen Jászdózsára költöztek, bár az Istenhegyi úti lakást továbbra is fenntartották. Mária a jászdózsai egyházköz-

ség és faluközösség aktív tagja lett.

A falunak szép, 1777 és 1782 között épült barokk temploma van, benne egy 1878-ban épült Országh Sándor-féle 12 regiszteres orgonával. Az orgona készítése óta többször javítva és átépítve is lett, az utolsó javítás óta több évtized is eltelt. A hangzás a sípokhoz jutó levegőáram gyengesége következtében egyre silányabb lett. Az egri egyházmegye e célú forrásai nem tették lehetővé a restaurálás gyors elvégzését, ezért dr. Bozóki Mária és dr. Gyurkó László nyugállományú bányamérnök 1–1 millió forintot ajánlott fel a munkálatokra.

A restaurálást Nagy András helyi születésű orgonaépítő mester vállalta el. A munka idén nyárra

elkészült, amit a rendelkezésre álló forrásból elvégezni lehetséges volt. A plébánia egyéb segítségekkel járult hozzá a munkálatokhoz.

A felújított orgona ünnepélyes megáldására és bemutatására ez év augusztus 8-án, vasárnap került sor. Ivancsó István plébános rövid beszéde után a kóruson megáldotta az orgonát, majd Buhala István encsi zenetanár és kántor hangversenyt adott. A helybeliek nagy számban voltak jelen ezen az eseményen, a plébános úr meg is jegyezte, hogy a vasárnapi szentmiséken is szeretné látni a ritkábban eljövöket.

A hangversenyt követően a falu rendezvény házában vacsora volt, a fehér asztal mellett az ünnepi hangulat estig fennmaradt.

Köszönjük Máriának és Gyurkó úrnak a nagyvonalú támogatást, a munkát végző Nagy Andrásnak pedig a szép és pontos munkát.

Tóthné Makk Ágnes

„Jót egyél, hogy jót tegyél!”

Jótekonysági vacsorák a Tisza szegedi árterében

„Mert a hazát, csak tiszta szívvel lehet szeretni. A magyar, a legértékesebb kincseit bizony ide-rejti.” (Tóth Zoltán: Üzenet az Anyaországához – Zuhanás kötet)

Istenszeretet, felebarát iránti szeretet, hazaszereget, határtalanság. Talán ezekkel a szavakkal lehetne legjobban jellemezni az immáron nyolc éve minden ősszel a Betyárok Tanyáján megrendezésre kerülő jótekonysági vacsorák hangulatát.

Ahogy az idei meghívóban is említésre került, az Új-szegedi Árpád-házi Szent Erzsébet Kolping Család elnöke, Dr. Ótott Ferenc és tagja, Tóth Judit 7 éve indította el ezt az adománygyűjtést, amelynek célja – az élelmiszervásárlás mellett – a napköziben ellátott, otthonban élő gyermekek életkörülményeinek még szebbé tétele.

Az elmúlt években a Dévai Szent Ferenc Alapítvány eszternelki Szent Rita házában a konyha felújítása, kibővítése, valamint a fűtéskorszerűsítés és a kültéri részen az útburkolat kiépítése valósult meg. A kászoni Szent Katalin lakóotthonban pedig egy vendégszoba lett felújítva. A kézdivásárhelyi Petőfi Sándor Szeretetiskola napközijében a padlástér szigetelése, játszósobák kialakítása történt. Felvidéken a Kerecsen Motoros Egyesülettel együttműködve egy 5 gyermekes család házvásárlását sikerült pénzadománnyal támogatni. Most a Dévai Szent Ferenc Alapítvány Kézdialmáson lévő házát, valamint a

kárpátaljai Sámuel Alapítványt is bevontuk a támogatotti körbe.

Idén is sok különleges élményben volt része annak, aki részt vett a vacsorákon. Október 2-án Szabó Bálintnak és családjának köszönhetően birkapörkölt került az asztalokra, amelyek körül egy év után újra találkozhattunk.

Október 9-én a Vitézi Rend tagjai leptek meg minket szürkemarhapörkölttel. Ekkor a Kiss család érkezett Viskről a kárpátaljai Sámuel Alapítvány képviselőjében. Az alapítvány célja az árva, utcán élő gyermekek családban történő elhelyezése. Livia és Józsi tíz évvel ezelőtt kétgyermekes pár voltak, akik segítséget nyújtottak a viski gyermekotthon megépítésében. Majd vállalták, hogy ők lesznek a nevelőszülők ebben a házban, így 9 hónap alatt tízgyermekes család lettek. Az első időben a legnagyobb kihívást a nyelvi különbségek jelentették, az ukrán gyermekeket magyarra kellett tanítani, valamint rá kellett jönni arra, hogy tucatjával minden olcsóbb. Mára szinte minden gyermek felnőtté vált, szakmát tanulnak,

életkoruknak megfelelően segítenek a ház körül. A legnagyobb lány férjhez ment, már unoka is született. A Sámuel Alapítvány nevelőszülői hálózatának az a különlegessége, hogy itt a kötelék nem szakad meg a felnőtté válással.

Október 16-án Vad Robi, Német Gyuszi és családjai babgulyással és házi süteményekkel várták a vendégeket. Erre az alkalomra a kézdivásárhelyi Petőfi

Sándor Szeretetiskolából 19 gyermek jött el hozzánk Kelemen Kata tanárnővel. A gyerekek számára az Aquapoliszban töltött idő, a hőlégballonozás (Gyarakai Zsuzsi szervezésében), illetve a városnézés volt felejthetetlen, számunkra pedig az a sok szép vers és dal, amelyek a szeretetről és a nemzeti összetartozásunkról szóltak.

Október 23-a egy igazi férfias nap volt, Török Zsolt csülkös körömpörkölttel készült a vacsorára. A vendégek a felvidéki Kerecsen Motorosok voltak – amely Egyesületnek az elnökünk is tagja. A Motorosok vezetője, Tóth Zoltán a Révülés és a Zuhanás című köteteiből tartott könyv- és CD-bemutatót, amelyet én inkább egy igaz

hazafi tanúságtételének neveznék. (Biztatok minden Kopingost, hogy ismerje meg ezeket a műveket. Az ujszegedikolpingcsalad@gmail.com e-mail címen megtaláltok, szívesen segíték a könyvek beszerzésében.)

Október 30-án a Kolping Családunk tagjai – a hamarosan alapítandó ifjúsági tagozattal közösen – látták el a házigazda szerepét a Magyar Kolping Szövetség támogatásával. Megrendezésre került az I. Jótékonyági főzőverseny 9 csodálatos csapat (Zavarosban halászom, Horthy Miklós Társaság, Jobbegyenes, Kakashal, Jótékony vitéz, Kakukktójas, Jóbarátok, Vaksik, Gyevi halászok) közreműködésével.

A verseny résztvevői már 9 órától serénykedtek a halászlé elkészítésében, az ebédre érkezőket Péter Ferenc és családja finom káposztás egytáléttel várta. Az eseményt a Szeleczky színpadon 16 órakor tartott szentmisével nyitottuk, amelynek főcelebránsa Bőjte Csaba atya volt, és Keserű György piarista atya koncelebrált. Csaba testvér a tőle megszokott derűvel boldogságra biztatott minket. A szentbeszédben kiemelte, fontos, hogy amikor Isten letekint ránk, az örömeinket lássa és azt, hogy ez a 4 és fél milliárd évnyi projekt nem hiábavaló.

A mise után a Dévai Szent Ferenc Alapítvány esztelneki és kézdialmási házaiból érkezett gyermekek csodás műsorral ajándékoztak meg minket. Csodás volt látni, hallani, ahogyan a székely népviseletbe öltözve szavaltak, énekeltek a szeretetről, az összetartozásról. Ezután a verseny eredményhirdetése következett, ahol minden csapat arany minősítést kapott. Majd Csaba testvér megáldotta az ételeket és kezdődött a vacsora. Istennek hála napsütéses idő volt, így a Betyárok Tanyája mellett az ártéri erdőben is vendégül láthattuk az egybegyűlteket. Az étkezés után erdélyi vendégeink táncbázzá varázsolták a Betyárok tanyáját.

Példamutató volt azt megtapasztalni, ahogy az államhatáron túli testvéreink megélik a nemzethez tartozásukat. Az emberi hatalmak húzhatnak vonalat a térképen, de Isten megszentelte a magyarságunkat. Szeretettel várunk minden Kopingost a jövő ősszel ezekre a vacsorákra. Sok lélekemelő, felváltva könnyet és mosolyt fakasztó percet, órát tudunk ígérni. Ti pedig hozzátok a szíveteket, hogy magyar keresztényként és keresztény magyarként legyünk egymás javára.

Bús Márta
az Újszegedi Kolping Család titkára

Köszöntés Kiskunhalason

Hálaadáson vett részt a Kiskunhalasi Baranyi László Kolping Család tagsága 2021. november 4-én a Jézus Szíve-templomban.

Talapka István címzetes apát-plébános úr ünnepi szentmise keretében adott hálát Mondovics Franciska és Kemenes Ottóné (Mangi) tagunk születésének 90. évfordulója alkalmával. Méltatta a két ünnepelt ténykedését a hitéletében és a Kolping mozgalomban végzett munkájukat. Megköszönte nevükben is, hogy a Gondviselő Isten ilyen szép korról jutalmazta meg őket. Szerény vendéglátással végződött a szentmise.

Az ünnepeltek nagy meglepetéssel fogadták, hogy volt folytatás a Kolping-házban. A fehér abrosszal leterített asztalok mellett az ünnepelteken, a tagokon kívül Talapka apát-plébános úr, Hozdik Zsolt tb. kanonok, plébános, érseki tanácsos úr is helyet foglalt. Az ünnepséget megtisztelte Kuris István László alpolgármester, aki az önkormányzat, az Országos Kolping Vezetőség és Orbán Viktor miniszterelnök köszöntő okleveleit adta át. Meleg szavakkal köszöntötte az ünnepelteket, virágcsokrot nyújtott át, és hatalmas születésnap tortával kedveskedett.

Gál Istvánné Irénke elnök köszönte Franciska alapítás óta végzett vagyongazdálkodó munkáját, a sok szervezést, anyagi segítséget, a tagság aktivitásáért tetteket. – Megköszönte Manginak, hogy mindig kereste, és szívesen végezte el a munkát a közösségért, az értékes javaslatait, a vidámságát. – Két rövid énekkel köszöntötte őket a tagság is. Az ünnepeltek hálás szívvel köszönték meg a váratlan meglepetést. Kínálgatás közben jóízű beszélgetés folyt a megjelentek között.

A szép ünnepséget a Halas Televízió munkatársai rögzítették, és a másnapi Híradóban sugározták a város közönsége számára. – Megköszönjük a szervezők, a közreműködők, a háttérsegítők, a támogatók értékes munkáját. Fohászunk, hogy nyugodtabb, egészségesebb körülmények között élhessük meg Kolping-összejöveteleinket a közeljövőben.

Isten áldja a tisztességes ipart!

Soós Frigyes, Kiskunhalas

Idézet egy „Kolpingos” naplójából

Ifi Kolping találkozó. Az „ifi” kifejezés enyhe túlzás, ha azt vesszük, hogy az asztal körül ülők mindegyike elmúlt már 40 éves.

20-25 éve ez a kis társaság rendszeresen találkozott, sok közös programot szervezett. Összetartotta őket a közös cél, a motiváció, a hit, és mindezeknek

gal, kérdésekkel, s azt gondolom, hogy mindannyian vágytunk arra, hogy megtaláljuk önmagunk, a helyünk és szerepünk a világban. Akkor talán nem is sejtettük, hogy a Kolping, a „kolpingos” közösség lesz az a hely, ami teret ad majd arra, hogy megélhessük mindezeket, hogy választ találhassunk a kérdéseinkre. Itt szü-

élet tovább, kit erre, kit arra, kit közelebb, kit messzebb. Legtöbbször inkább messzebb. A közös programok elfogytak, megszűntek. Mindenki járta a maga útját, tanult, karriert épített, családot alapított. Vagyunk, akik ma is találkozunk, és vannak, akiket azóta sem láttunk, egészen a mai napig.

Gondolatokba merülve szemlélem, milyen is újra együtt ülni az asztal körül, ennyi ismeretlen, de mégis ismerős közt. Megannyi emlék „táncol” az asztal felett, miközben hallgatom a régi „sztorikat”, a közösen átélt vidám, vagy kevésbé vicces történeteket. Amik valaha és most is összekötnek minket. Ami miatt akkor és most is itt vagyunk, együtt.

Úgy hiszem, az élet olyan lehet, mint egy sinusgörbe, mindig visszatér egy adott helyre, csak egy másik idősíkon. Ezek a helyek meghatározóak és sorsszerűek. Céljuk volt, van és lesz. S ahogy itt ülök, látom, hogy a jelenben ott a múlt, és él a jövő.

Foór-Stréb Mónika
Jézus Szíve Kolping Család,
2021. szeptember 4.,
Pécs-Somogy

a megélése. Hogy mik is voltak ezek? Mindenkinek más és más. Fialok voltunk és bohók, tele energiával, kíváncsisággal, egy jó nagy adag bizonytalanság-

lettek barátságok, múltó és örök szerelmek, s megannyi soha nem feledhető emlék és élmény.

De az idő, mint mindig, múlik, s múlt. Mindannyiunkat sodort az

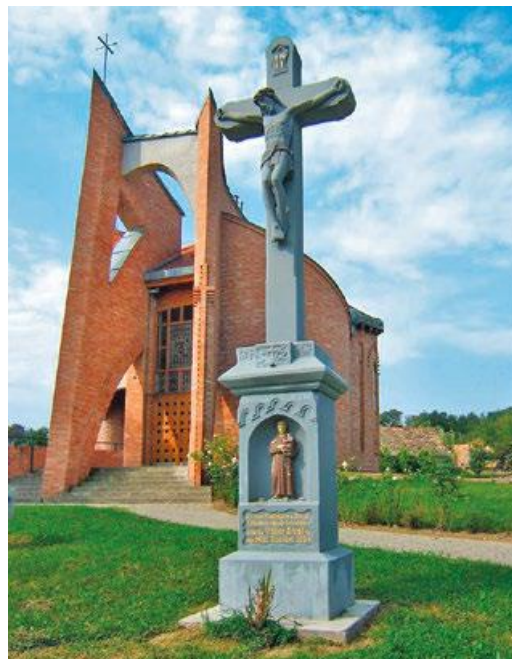
Szent Mihály napi búcsú és Kolping-mise Kékesden

Kékesd, a templomáról méltán híres baranyai település apraja – nagyja és a meghívott vendégek izgatottan gyülekeztek szeptember 25-én kora délután a közelmúltban felújított hősi emlékmű előtti téren. Régi hagyomány szerint itt fogadták a búcsúi és kolpingos misére érkező Felföldi László megyéspüspök atyát.

Varga Tamás polgármester kérte püspök atyát, hogy imádkozzon az egyre fogyatkozó lakosságszámú településért, a hősökért, akik a hazáért áldozták életüket, és adja áldását az emlékműre és a településre. Ezután az ünneplő közösség harangzúgással kísérve vonult a templomhoz. Itt a templomépítés „fő mozgatórugója”, Kungl Jánosné, a helyi Kolping Család elnöke köszöntötte püspök atyát és néhány szóban bemutatta a templomot és építésének történetét.

A püspök atya által bemutatott szentmisében név szerint megemlékeztek az elhunyt Kol-

ping-tagokról, és befogadták a közösségbe az új tagokat. Ez az esemény kapcsolódott püspök atya homíliájában elmondottakhoz, kiemelte a közösség fontosságát. Elmondta, hogy a templom kövekből épült fel, az élő kövekből álló közösség áldozatos közreműködésével. Egy közösségnek pedig kötelessége megemlékeznie az elődökről, a hősököről, akik – akár vérük ontásával is – sokat tettek szűkebb és tágabb közösségükért.

A szentmise után a templom alatt kialakított közösségi- és kiállítótérben kötetlen beszélgetésre és agapéra került sor. Természetesen nem maradhatott el a híres kékesdi töltött káposzta (amely e sorok írója szerint megér egy epegörcsöt!), és a helybeliek vendégszeretéből asztalra került finomságok elfogyasztása sem.

Dr. T.Z.

Kolping-összejövetel Szombathelyen

A Szombathely-Oladi Kolping család elhunyt Kolping tagjaiért mondott misét Gaál Sándor atya 2021. november 8-án. A minisztériumi feladatokat Kolping testvérünk, Lajos Feri látta el.

A mise után az El Camino zarándokút utolsó 200 kilométerének megtételéről tartott vetített képes élménybeszámolót Pezenhófer György, a Kanizsai Dorottya Gimnázium tanára, aki két társával indult el, hogy a zarándokút utolsó 200 kilométerét bejárják. Barcelonába repülőgéppel mentek. Csomagjaik 5-9,5 kg-osak voltak. Barcelonából autóbusszal mentek Pamplomába, ahonnan megkezdték a gyalogos zarándoklást.

A Szent Jakab-út, spanyolul Camino de Santiago, a világ harmadik legfőbb keresztény zarándokútja. Santiago de Compostela városába vezet, melynek székesegyházában Idősebb Szent Jakab Apostol földi maradványait őrzik.

György elmondta, hogy a zarándokúthoz nem szükséges térkép: a sárga nyilak, és a kagylók mindenkit útbaigazítanak.

Az út során sok kisebb települést is érintettek. Zarándokútlevél szükséges ahhoz, hogy befogadják őket a zarándokszállásokra. Sajnos nem mindenhol sikerült a zarándokszállást igénybe venni, mert a pandémia miatt feleannyi szálláshelyet lehetett csak elfoglalni, így több esetben szál-

lodákat kényszerültek nem kevés pénzért igénybe venni.

A hosszú út után megérkeztek a híres zarándokhelyhez. Santiago de Compostela 92 ezer lakosú város Galicia központjában. 2000-ben Európa kulturális fővárosa volt, és már a római korban is lakták. Fő látványossága a 1075-től 1122-ig épült székesegyház, melyről úgy tartják, hogy itt nyugszik Jézus Krisztus egyik apostola, idősebb Szent Jakab. Santiago de Compostela óvárosa a Világörökség része. Innen lementek az óceánhoz, mely külön élmény volt számukra – és meg is mártóztak az óceánban.

Az előadást követően a Kolping család új vezetősége – Bolla Norbertné elnök és Németh Lászlóné vagyongazdálkodó – megköszönte a 70 év feletti leköszönt vezetők (Kőszegfalviné Pajor Klára és Lajosné dr. Pere Hedvig) több évtizedes munkáját, és örökös tiszteletbeli elnöki emléklapot adtak át részükre. A programot egy kis szeretetlakomával, a következő összejövetel időpontjának meghatározásával, majd imádsággal zártuk.

*Kőszegfalviné Pajor Klára
a nyugati körzet titkára*

Családnap Sárospatakon

A vírusveszély miatt Kolping Családunk egyes programjait el kellett halasztani. Ennek esett áldozatul többek között a hagyományosnak számító családnapi is. Miután a veszély engedte a program megszervezését, „családias” körülmények között elzarándokoltunk Szent Erzsébet hétében Sárospatakra. Velünk tartott Juhász Ferenc préses atya is, aki a szentmisét celebrálta a sárospataki bazilika minor templomban. A szentmisét követően a templom történetével ismerkedtünk, majd megtekintettük Szent Erzsébet ereklyéjét, ami a bazilikában található.

A bazilika megtekintését követően, az Erzsébet ház kiállítását

tekintettük meg, ahol a Római Katolikus Egyház gyűjteménye található.

A „lelki táplálékot” követte a testi táplálék, melyet a „Fekete Macska” étteremben fogyasztottunk el. A finom ebédet követte a sárospataki Rákóczi-vár vörös tornyának megtekintése, amit szakavatott vezető kalauzolásával tettünk meg.

Mivel az időjárás is kedvezően alakult, egy rövid sétát is tehetünk Sárospatak nevezetességeinek megtekintése céljából.

Hazafelé útba ejtettük Mád települést, ahol egy volt Mindszenti káplán atya vendégeként megkóstoltuk a „hegy levét”, majd indultunk vissza Miskolcra.

A programot a Magyar Kolping Családi Üdülési Alapítvány támogatta!

Feledhetetlen hétvége a Kisalföldön

2021. november 23-án Kolping családunk újfahértói és hajdúnánási tagjai (legtöbben énekkarosok is) el látogattunk Győrbe, ahol a helyi kolpingosok nagy szeretettel fogadtak minket.

Utazásunk célja a kolpingos kapcsolatépítés mellett a püspöki székhely legfőbb nevezetességeinek meg-

tekintése volt. Megérkezésünkkel a helyi közösség egyik buzgó tagja, Weiszné Marika fogadott minket, és vállalta, hogy idegenvezetőnk lesz a nap folyamán ebben a csodaszép városban.

A város nevezetességei közül először a Szent László Látogatóközpontot tekintettük meg, ahol Apor Vilmos püspök kiállításán vettünk részt, majd a toronykilátóba sétálhattunk fel, ahol a város gyönyörű panorámáját láthattuk. Ezt követően a püspöki székesegyházban jártunk, ahol az énekkaros társainkkal együtt énekeltük el a „Te vagy földi éltünk vezércsillaga” kezdetű éneket Szűz Mária kegyképe előtt. A Duna partján volt egy nagyon megrendítő interaktív vándorkiállítás, amely a trianoni tragédiát volt hivatott a látogatóknak bemutatni.

Az est méltó lezárásaképpen a gyárvárosi Jézus Szíve-templomban Győri Imre és Juhász Imre plébános atyák mutatták be az esti szentmisét, ahol hálát adtunk a nap kegyelmeiért. Ezt követően a vendéglátóink szeretetvendégségre hívtak meg minket, s

annak végeztével az egyetemi kollégium kényelmes szobáiban pihentük ki a hosszú út fáradságait. Másnap, vasárnap egy rövid látogatást tehetünk Dr. Veres András megyéspüspök úrnál a püspöki palota udvarán, aki pár mondatban felvázolta az egyházmegye kialakulását és jelenlegi helyzetét. Külön is kiemelte, hogy a székesegyház három különleges

értékkel büszkélkedhet: a Könyező Szűzanya kegyképe, Szt. László hermája, valamint a vértanú püspök, Apor Vilmos földi maradványai is ott nyugszanak. A püspöki kertben felállított új szobor előtt egy csoportképet készítettünk a püspök atyával (aki a mi vidékünkéről, Pócspetriből származik), majd megáldott minket.

Ezt követően buszokra szálltunk, és elindultunk Gyömöre községbe, ahol a Szent Mihály-templomban Bors Imre és Juhász Imre plébános atyák bemutatták a délelőtti szentmisét, ahol szolgálhatott énekkarunk is. Az orgonát a nagyon tehetséges, helyi Szabó-Réti Gábor fiatalember szólaltatta meg a jelenlévők nagy örömeire.

A szentmise után egy finom ebédet fogyaszthattunk el a gyarmati Taverna étteremben, ezt követően hazaindultunk. Hazautunk során előbb Bakonybélben a bencések templománál, majd Zircen a ciszterci apátságánál álltunk meg, ahol sajnos csak kívülről tudtuk megtekinteni a gyönyörű barokk épületet

és templomot.

Köszönjük a Magyar Kolping Szövetség támogatását, Marek János elnök úrnak és a győri kolpingosoknak a szívélyes fogadtatást és vendéglátást, (remélem ők is ellátogatnak hozzánk a jövőben), valamint Juhász Imre prézes atyának a szervezést és az élményekkel teli hétvégét.

Kranyik Mariann
Újfehértói Kolping Család

Horvátország - International Membership Meeting

Az újonnan megalakult Kolping Ifjúság október elején Horvátországban járt az Európai Kolping Ifjúság évente megtartott International Membership Meeting-jén.

2021. október 1-jén indultunk el Horvátországba autóval nem más céllal, mint hogy az országunkat képviseljük az Európai Kolping Ifjúság által szervezett éves nemzetközi találkozáson. Az utunk gyors, kényelmes és zökkenőmentes volt. Viszonylag korán érkeztünk meg, és egyből meg is találtuk a pontos helyszínt, ami Ludbreg volt, azon belül egy nagyobb kollégium/szálloda jellegű egyházi intézmény.

Az első nap egyszerűbb ismerkedős játékokat tartottunk, bemutatták számunkra, hogy mi lesz a hétvége programja, és este megkezdtük a nemzetközi estét, amelynek lényege abban állt, hogy a résztvevő országok mind-egyike tartott magáról egy rövid

prezentációt, bemutatta nemzetét, országának érdekesebb sajátosságait, illetve nemzeti italt, ételeit, amelyeket természetesen mind végigkóstoltunk.

Október 2-án az Európai Kolping Ifjúság vezetői, elnöki beszámolójával kezdődött, ahol arról számoltak be nekünk, hogy mi történt az utóbbi egy évben, illetve

mik a tervek a következőkre. Ezt a különböző résztvevő országok beszámolója követte, ahol bemutatták mindenki számára a saját nemzeti tevékenységüket és programjaikat. Ez abból a szempontból volt a legfontosabb, hogy ihletet tudtunk meríteni az ő bevált tevékenységeikből és protokolljaikból. Ez számunkra azért is bír nagy jelentőséggel, mert még viszonylag egy újonnan szerveződő közösség vagyunk. Hála Istennek a nyitottságunk lehetővé teszi, hogy mindenhol meríteni tudjunk.

Ezen hivatalosabb hangvételű eseményeket egy kötetlenebb program követte, ahol Ludbreg városát fedeztük fel közösen, és ismertük meg annak nevezetességeit. Séta közben jókat beszélgettünk, és sorra kerestük az országok közötti nemzetközi

együttműködés útját, amit közös programokon keresztül kívántunk megszervezni.

Az ezt követő órákban párhuzamos workshopokat tartottunk, ahol az online és offline kampányokkal, illetve a nemzetközi többnapos programok szervezésével foglalkoztunk.

Este folytatódtak a nemzetközi estek, ahol végre mi is sorra kerül-

tünk. Finom ételeket és italokat vittünk magunkkal, amelyeknek hatalmas sikere volt. Ezzel egyetemben egy videót is levetítettünk, ami tökéletesen bemutatta a hungarikumok széles tárházát. Ezt követően még beszélünk egy keveset a résztvevőknek arról, hogy milyen érzés magyarnak lenni és hogyan éljük a mindennapjainkat ebben a kis kárpát-medencei ékszerdobozban.

Másnap a reggeli után már csak egy értékelés várt ránk, ahol megvitattuk a hétvége eseményeit, ezzel egyetemben természetesen azt is, hogy ki és mit visz haza a programról. Délelőtt részt vettünk egy szentmisén, ezt követően kora délután ebéd után elindultunk hazafele Magyarországra. Az utunk békés és újfent zökkenőmentes volt.

Kovács Iván

Bemutatkozik a szegedi ifjúság

A Magyarországi Kolping Ifjúságban szervezettel fiatal mivoltunkból kifolyólag jelenleg a terjeszkedésre és a bővülésre is nagy hangsúlyt fektetünk. Ennek mintapéldáját az utóbbi időben Szegeden ismerhetjük meg, ahol az utóbbi pár hónapban alakult ki egy igen erős és összetartó közösség, érdekes és megmozgató programokkal és tevékenységekkel. Nagy öröm számunkra, hogy a napfény városában is létre tudott jönni egy ifjúsági közösség, ami emellett ráadásul még aktív is, és példaként szolgálhat minden újonnan alakuló Kolping ifjúsági szekciónak. A történetük és tevékenységük az alábbiakban olvasható.

Akik itt vagyunk, mind más-más városból érkezünk Szegedre, egyetemre. Korábbról már ismertük is egymást, és mivel itt hamar szükségét éreztük az azonos értékrendű közegnek, ezért már szeptember legelején kerestük egymás társaságát. Innentől szabadidőnket gyakran töltöttük együtt. Szeptember közepén azonban meglátogatt minket Kovács Iván, az Ifjúság elnöke. Ő mesélt nekünk a Magyar Kolping Szövetségről, amivel szinte azonnal azonosultunk.

Miután megfogalmazódott bennünk, hogy a Magyar Kolping Szövetség az a közeg, amire szükségünk van, eldöntöttük, hogy csatlakozni szeretnénk. Megismerkedve Kolping Adolf életével, a szövetség lelkületével, az alappilléreivel és az Újszegedi Kolping Családdal, egyértelműen kimondtuk, hogy ennek részesei akarunk lenni.

Október 3-án kijelenthettük, hogy megalakultunk. Azóta több szuper programon is részt vettünk. Elmentünk a nemzetközileg elismert, dr. Csókay András - Istennel egy műtőben - című előadására. Illetve részt vettünk az újszegedi Kolping család elnöke, dr. Ótott Ferenc és egy tagja, Tóth Judit által szervezett játékonyságivacsora-sorozaton. A vacsorákon jobban megismerkedhettünk az Újszegedi Kolping Csa-

lád tagjaival, akik óriási örömmel fogadtak minket. Október 30-án, amikor Bőjte Csaba testvér is ellátogatott a vacsorára, felajánlottuk a segítségünket a programok lebonyolításában. Segítettünk az előkészületekben, mi ministrálhattunk Bőjte Csabának, és segíthettünk a tálalásban. Ezeken a programokon remekül éreztük magunkat. A flow élmény, amit a programokon való részvétellel és az utolsó vacso-

rán való segítségnyújtással átértünk, elmélyítette bennünk, hogy akarjuk ezt csinálni! Rendszeresen szoktuk továbbra is elütni a szabadidőnket jó beszélgetésekkel, játékokkal, illetve jövőbeli programok szervezésével.

Kis csapatunkban 10 fő van jelenleg, de sok felénk az érdeklődő. Hivatalos belépésünk az MKSZ-be pedig folyamatban van. A jövőben szeretnénk a fiatalok körében programokat szervezni, ezzel népszerűsíteni a Kolpingot a fiatalok körében!

Kovács Iván – Maradi Ádám

A KOLPING országos díjátadó rendezvénye Vaskúton a szociális munka napja alkalmából

„Az emberi munka minőségét a lélek határozza meg. Az alkotás ugyanis nem más, mint a lélek visszatükröződése.,,

A. Kolping

Intézményünket nagy megtiszteltetés érte, hiszen az idei évben mi adhattunk otthont november 12-én a szociális munka napja alkalmából megrendezett díjátadó ünnepségnek, ahová Zala, Pest, Tolna, Fejér, Komárom-Esztergom, Hajdú-Bihar, Békés és Baranya megyéből érkeztek intézményvezetők, díjazottak és vendégek. Közel 70 fő volt jelen a vaskúti „Márványteremben” megrendezett országos eseményen.

A Kolping szociális intézmények évente delegálhatnak 2-2 főt, hogy elismerésben részesítsék azokat a kollégáikat, akik odaadóan és lelkiismeretesen végzik munkájukat. Fenntartónk részéről ez egy olyan kezdeményezés, amely kézzelfogható jele a szakmánk elismerésének és az egyéni, kiemelkedő munkavégzés méltatása.

Az esemény megnyitása után intézményvezetőként köszöntöttem vendégeinket, és röviden ismertettem a szervezetünk felépítését, kitértem a szakmai

munkánk nehézségeire és sikereire, valamint a kollégáim elhivatott munkavégzésére, a lelkes és lelkiismeretes kollektíva pozitív szerepére.

Az intézmény szolgáltatásai, ellátási területe és a munkavállalók létszáma folyamatosan nőtt az évek során. Jelenleg 40 kollégával, 6+2 településen (Vaskút, Gara, Csátalja, Bátmonostor, Nagybaracska, Hercegszántó és a Támogató Szolgálat még két települést – Sükösd és Dávod – lát el) működünk vaskúti székhellyel. Nyolcféle szolgáltatást biztosítunk: házi segítségnyújtást, étkeztetést, idősek, fogyatékosok és demens személyek nappali ellátását, támogató és tanyagondnoki szolgálatot és fejlesztő foglalkoztatást. Napi szinten több mint 400 személynek nyújtunk valamilyen ellátást.

Mindez elképzelhetetlen lenne egy stabil háttér nélkül, melyet a Kolping Oktatási és Szociális Intézményfenntartó Szervezet biztosít számunkra. Az ünnepség keretében Bánhidya Vajk, a Kolping

Oktatási és Szociális Intézményfenntartó Szervezet (KOSZISZ) igazgatója megköszönte a szociális területen dolgozók munkáját, különösen a jelen helyzetben tanúsított helytállásukat és a pandémia idején nyújtott szolgáltatukat emelte ki.

Pécz Eszter, a Zalaegerszegi Támogató Szolgálat vezetője két musical részletet énekelt, és hangja megihletéssel töltötte meg a termet.

Stadler Zoltán nagyszerű előadásában hallhattuk és együtt énekelhettük el a Kolping dalt, mely az összetartozás érzését tovább erősítette lelkünkben.

Stadler Zoltánné Erzsébet - intézményünk gazdasági vezetője - volt a rendezvény „háziasszonya”, ahogy azt már rendezvényeinken megszokhattuk. Előadói és moderátori rutinja mindig garancia arra, hogy felül-

hetünk egy érzelmi hullámvasútra – sírtunk és nevetünk, meghatódtunk és lelkesedtünk. A csátaljai telephelyünk gondozói és ellátottjai palotásukkal vidám hangulatot teremtettek.

Vendégeink között köszönthettük a fenntartó részéről Vörös Mariannt a titkárságról és Panákné Gáspár Márta szociális referenst, továbbá Vaskút polgármesterét, Alszegei Zoltánt és Zsigó Róbert országgyűlési képviselő urat.

Intézményünk munkatársai közül az idei évben Kanizsainé Lengyel Éva, a csátaljai telephely vezetője és Szekeres Tibor, a támogató szolgálat gépkocsivezetője vehette át a díjat. 2020 kitüntetettjei Tényiné Vincze Csilla, a garai telephely gondozója és Kőrösiné Kulisty Zsuzsanna, a vaskúti székhelyen működő klub gondozója volt. 2019-ben Kanizsainé Kollár Edit tanyagondnok és Hedrichné Lovász Magdolna a Támogató Szolgálat személyi segítője kapta meg a kitüntetést.

További díjazottak:

2021 évi kitüntetettek	Intézmény
Kovács Ottóné Kati	Kolping Gondozási Központ Lenti és kistérsége Zalabaksai Gondozó Otthona
Vargáné Ohr Judit	Kolping Gondozási Központ Lenti és kistérsége Rédicsei Gondozó Otthona
Mukicsné Mázsi Márta	Kolping Idősek Ápoló Gondozó Otthona Túrje-Zalaszentgrót
Hörcsökiné Szabó Anna	Kolping Idősek Ápoló Gondozó Otthona Túrje-Zalaszentgrót
Jakubecz Sándorné	Kolping Támogató Szolgálat Érsekvadkert Térsége
Borsóné Tóth Andrea	Fejér Megyei Gesztenyés Egyesített Szociális Intézmény Dr. Leel-Őssy Lóránt Otthona Tordas - Budapest Ráday utcai intézmény
Vas Anikó	Fejér Megyei Gesztenyés Egyesített Szociális Intézmény Dr. Leel-Őssy Lóránt Otthona Tordas - Budapest Ráday utcai intézmény
Serák Tamás	Fejér Megyei Gesztenyés Egyesített Szociális Intézmény Dr. Leel-Őssy Lóránt Otthona Tordas - Budapest Ráday utcai intézmény
Bosnyák Ildikó	Fejér Megyei Gesztenyés Egyesített Szociális Intézmény Dr. Leel-Őssy Lóránt Otthona Tordas - Budapest Ráday utcai intézmény
Kiss József	Vakok Batthyány László Intézménye
Tóth Sándorné	Vakok Batthyány László Intézménye
Mihovics Mártonné	Kolping Idősek Ápoló-Gondozó Otthona Letenye
Schvarcz Éva	Kolping Idősek Ápoló-Gondozó Otthona Letenye
Kiss Ferencné	Kolping Gondozási Központ Lenti és kistérsége Szepetneki Gondozó Otthona
Véginé Szabó Ida	Kolping Támogató és Foglalkoztató Központ Lenti

2020 évi kitüntetettek	Intézmény
Vittinger Beatrix	Kolping Gondozási Központ Lenti és kistérsége
Fordán Gézáné	Kolping Gondozási Központ Lenti és kistérsége Foglalkoztató Központ
Ádám Andrea	Kolping Támogató Szolgálat Gyula és kistérsége
Kereséné Fülöp Katalin	Kolping Gondozási Központ Lenti és kistérsége Zalabaksai Gondozó Otthona
Lóki Csaba	Budapest, Topolya utcai Kolping Támogató Szolgálat

A tavalyi év díjazottjai közül is megismerhettük néhányukat személyesen.

Olyan kollégákat is delegáltak vezetőik, akik nem szociális szakemberként látják el napi munkájukat az intézményekben, de jelenlétük nélkülözhetetlen a működésünk sikerességéhez. Ők azok a technikai munkatársak, akik a háttérben jelentősen hozzájárulnak a biztonságos üzemeltetéshez.

még mindig motiválnak érzem magam. Elmondhatom, hogy egy lelkes és lelkiismeretes kollektíva élén állhatok, és nagyon büszke vagyok a kollégáim munkájára.

Az eseményt végül Vaskúton egy nagyszerű vendégfogadás keretében zártuk, amely lehetőséget adott a kötetlen beszélgetésre más intézmények munkatársaival, és egy rövid időre megszűntek a földrajzi távolságok.

Köszönöm kollégáim odaadó munkáját és a fenntartó támogatását, köztük Bánhidy Vajk igazgató úr megtisztelő bizalmát, amelyre a jövőben is igyekszünk rászolgálni.

Vidáné Illés Krisztina
intézményvezető

Különösen nagy megtiszteltetés volt számomra, hogy a fenntartó az intézményvezetői és szakmai munkám elismeréseként Adolf Kolping-díjban részesített és elismerő oklevéllel jutalmazott.

Az intézményben 14 éve dolgozom, és 12 éve vagyok intézményvezető. Friss szociálpedagógus diplomával, pár év gyermekvédelmi gyakorlattal, munkánélküli önkéntesként kezdtem az idősek klubjában a csátaljai telephelyen dolgozni, majd rám bízta a támogató szolgálat vezetését, és 2 év leforgása alatt a vezetőm távozása után – az ő ajánlásával - intézményvezető lettem.

Szeretem a munkámat, szeretek ebben az intézményben dolgozni. Rengeteg a sikerélményem, és

30 éves jubileumi ünnepség a Szekszárdi Kolping Iskolában

**„Légy jó keresztény,
jó szakember,
jó szülő,
jó állampolgár!”**

Boldog Adolf Kolping

A harmincéves ember életének egy nagyon szép állomásához ér. Érdemes megállni, és visszatekinteni az elmúlt évtizedekre, elmerengeni egy-egy fordulóponton, áttekinteni, mi minden fért bele a sok évbe: számtalan kapcsolat, találkozás, örömök, nehézségek, tanulás, munka és szórakozás – családon belül, s természetesen azon túl is. Az ünnepelt hálás a köszöntésekért: jó együtt ünnepelni.

Harminc év egy intézmény életében is hosszú idő. Milyen jó felidézni az indulást, az első szárnypróbálgatásokat, a jelentős változást hozó eseményeket! Hálatelt szívvel gondoltunk vissza: együtt ünnepeltünk mi is.

A médiában sokszor olvassuk, halljuk, hogy a pandémia miatt elhalasztásra kerül egy-egy rendezvény. Sajnos nem közhely, igencsak meghatározza mindennapjainkat. Így történt ez nálunk is. A tavaszra tervezett programokat csak ősszel tudtuk megvalósítani. Amilyen szeretettel és gondossággal készülünk

egy kerek évfordulós családtagunk vagy ismerősünk születésnapjára, ugyanúgy igyekeztünk mindent megtenni azért, hogy a hétköznapi apróbb örömei és megpróbáltatásai között november negyedike és ötödike valóban jeles eseménye legyen ennek a tanévnek. Az aprólékos előkészítő munka eredményeként két nagyon szép napot töltöttünk együtt: csütörtökön az iskola jelenlegi közössége, diákok és nevelők, pénteken a meghívott vendégeink körében.

Minden tanévben megrendezésre kerül iskolánkban a Kolping-nap, mely idén a jubileum jegyében telt. Kárász Gábor atya a reggeli misében felelevenítette a 19. században élt Adolf Kolping életét és munkásságát, s hangsúlyozta, mennyire időtállóak még a 21. században is az ő szavai és tettei. Gábor atya prédikációja és a mise végén közösen elénekelt Kolping-dal méltó kezdése volt a jubileumi eseményeknek.

Mindig nagyon jó érzés, amikor az egykori tanítványok újból és újból felkeresik iskolájukat, tanáraikat. A kellemes beszélgetések közepette előkerülnek régi szép vagy éppen nehezen megélt pillanatok. Ezek a találkozások mind a diákok, mind a nevelők számára jelentős örömforrásként szolgálnak. Erre a napra mi hívtunk meg két volt szakács diákunkat.

Orsós István jelenleg egy Szegeden működő nemzetközi vállalatnál vezető beosztásban dolgozik. Takács Norbert számos országban dolgozott étteremben, hogy szakmai ismereteit bővítse: ma két étterem tulajdonosa. Mindketten beszéltek arról, mit jelentett számukra kolpingos diáknak lenni, milyen megpróbáltatásokat, nehézségeket kellett legyőzniük ahhoz, hogy elérjék céljaikat. A jelenlegi tanítványok figyelmesen, elismeréssel hallgatták a két fiatalember visszaemlé-

kezéseit, beszámolóját. A nap hátralévő részében újabb meglepetések vártak a diákságra. Minden tanterem más és más élményt tartogatott számukra. Belelapozhattak az iskola krónikás könyveibe.

A fényképeken a régi épületet, majd a felújítás fázisait nézhették meg. Örömmel ismerték fel tanáraik fiatalkori képét. A retro kiállításon régi gyógyászati, konyhatechnikai, szabó, irodatechnikai és mezőgazdasági eszközöket tekinthettek meg. A kézműves foglalkozásokon csuhé-virág, makramékarkötő és gyöngyből rózsafűzér készült. A játékbárlangban retro társasjátékokat próbálhattak ki a kíváncsi fiatalok. Az előző hetekben meghirdetett retro mese illusztrációk versenyére beérkezett rajzokra ezen a napon lehetett szavazni. Ugyancsak a mesékhez kapcsolódóan egy interaktív játék vártak a vállalkozó kedvű tanítványokat: retro mesék egy-egy jelenetét kellett több diáknak együtt megjeleníteni. Végül jelmezbe öltözködve szelfizhettek is a diákok.

Minél több teremben próbált valaki információkat gyűjteni, annál jobban tudta segíteni csapatát a délelőtti lezáró vetélkedőn. Igencsak rafinált kérdéseket kellett megválaszolniuk a játékosoknak! Például jó, ha az ember nem felejt el, hogy a csuhé kötözőeszköz raffia, s nem rafira.

A nap nagy meglepetése a Süsü, a sárkány című retro mese egy részlete volt, melyet kollégáink adtak elő a diákság nagy csodálkozására. A jubileumi Kolping-nap zárásaként minden tanuló egy gravírozott világító tollat és egy iskolai logóval ellátott kulacsot vehetett át az igazgató úrtól.

A jubileumi események sora másnap a meghívott vendégekkel folytatódott. Nagy öröm volt számunkra, hogy sok nyugdíjas kollégát is körünkben köszönhetünk. Megtisztelő volt, hogy a Kolping iskolák több

vezetője is tudott ránk időt szakítani, s vállalta az utazást, hogy örömünkben osztozzon.

Meghívásunkat elfogadta, s ünnepi szentmisét mutatott be Felföldi László pécsi megyéspüspök úr. A fenntartó képviselőjében Ballai Ottó oktatási referens köszöntötte a születésnapos iskolát és dolgozóit. Dr. Horváth Kálmán kormány megbízott és Horváth István országgyűlési képviselő szintén elismerését és jókívánságait fejezte ki. A beszédek sorát Koller Ta-

más igazgató zárta, aki hálóját fejezte ki az iskola alapító igazgatójának, valamint minden volt és jelenlegi dolgozójának. Véleménye szerint a nemes célok csak közös összefogással valósulhatnak meg, amely a mi iskolánkban egyértelműen érződik. Az ünnepi beszédek között Lekics Mátyás Jenő diákunk szavalatát és Sili Károly kollégánk gitárral kísért énekét hallhattuk. A művészeti iskolásaink közül Horváth Tamás és Rovó Attila tanítványai egy fergeteges moderntánc-bemutatóval kápráztatták el a közönséget.

A köszöntések után a szakács szakoktató kollégák szépen megterített asztallal és fenséges ebéddel várták a vendégeket. A felszolgálásban diákjaink is készségesen segítettek. A jó hangulatban telt ebéd után mindenki egy üveg szekszárdi bort, s mellé a jubileumra gravírozott talpas poharat vihetett haza emlékül.

Ne feledjük, hogy összetartozunk, s a cél, amely az iskola alapítóit motiválta, 30 év elteltével sem változott!

Riznerné Osztafin Klaudia
igazgatóhelyettes

Újra van kollégium Curgón!

A 2021-2022-es tanévben a csurgói kollégium fenntartóváltással a Kaposvári Tankerülettől a KOSZISZ fenntartásában működő a Kolping Nagyváthy János Technikum Szakgimnázium, Szakképző Iskola és Kollégium intézményéhez került.

Az átvételt követően szembesültünk az épület lakottságával és sok-sok problémájával. A javítási, karbantartási feladatok felmérése után a KOSZISZ, mint új fenntartó teljes válszélességgel állt a Kollégium komfortosítása mellé. Csaptelepek, zuhanytelepek, függönyök, fürdőszoba-polcok, tükrök, kapaszkodók, kilincsek, szárítók, törölközőtartók, zárok, kilincsek cseréje történt minden lakott szobában. Az esztétikumra ügyelve külső és belső dekorációk, élővirágok kerültek elhelyezésre. A lányok emeletén a szobák új sötétítő függönyt kaptak.

A tanulás segítésére az iskolából 12 számítógép került áthelyezésre – így egy számítástechnika terem szolgálja a diákokat.

A szabadidő hasznos eltöltésére és a sportolási, szórakozási lehetőségek színvonalának emelésére két szintre médiabox került felszerelésre. Új pingpongasztal, két csocsóasztal, biliárdasztal is segíti a kulturált kikapcsolódást.

Az épület lakott szárnyának festése új köntösbe öltöztette a lakóhelyet, amely a második otthona az itt lakó tanulóknak. A festési munkálatok zökkenőmentes lefolytatásához a tanulók és dolgozók maximális segítséget nyújtottak. Mindenki kivette a részét a feladatokból. Tanulóink, ha kellett költöztek, pakoltak, ha szükség volt, takarítottak, hogy mielőbb beköltözhesse a már szépen kifestett szobáikba. Óriási gondot jelentett a melegvíz és fűtés ellátása az alig működő kazánokkal. Fenntartónk ebben is

segítséget nyújtva engedélyt adott a kazáncserére, melynek beüzemelésével immár biztonságossá válik mind a fűtés, mind a melegvíz-ellátás.

A felújítási munkálatok alatt azért a kollégiumi élet is színesedett. Házi bajnokságok indultak pingpong, csocsó és biliárd sportokban.

Az alábbi szabadidős lehetőségek közül választhatnak a kollégium tanulói: kondi, labdarúgás, tánc, kézműves és dekorációs foglalkozás, főzőszakkör, zenélés, hagyományőrzés, ki mi tud.

Óriási sikerrel megtartottuk az év eleji piknikünket, melyet a régi hagyományokból tovább hoztuk, és a tanévet is hasonlóan szeretnénk zárni. Új hagyományokat is szeretnénk bevezetni: születésnap köszöntők, teaházal, sütizéssel, melyet közösen készítünk egymásnak, továbbá adventi készülődés és közös karácsonyi vacsora.

Szobák közti tisztasági verseny indult, ahol az ünnepélyes díjátadók kéthavonta történnek meg. Tervezünk mozi- és színházlátogatást, ám pillanatnyilag a COVID19 miatt ezt tavaszi időszakra tettük át.

Pál Gyöngyi
kollégiumi munkaközösség-vezető

Ünnepség a végzősök tiszteletére Szalagtűző az újfehértói KOSZISZ Szent István Gimnáziumban

Csillogó szempárok, könnyes arcok, felhőtlen kacagás, gyönyörű ruhák és tánc. November 13-án megtelt az Újfehértó belvárosában álló Zajti Ferenc Művelődési Ház nézőtere. A település egyetlen középiskolája a világvárvány negyedik hullámának idején is igyekezett méltóképpen megünnepelni a végzősök szalagavatóját.

A 2021/2022-es tanévben 20 végzős kapott díszszalagot annak tiszteletére, hogy jövő nyáron befejezik a középiskolai tanulmányaikat. Az ünnepi műsor a hagyományoknak megfelelően Mező-Halász Krisztina igazgatónő beszédével kezdődött, majd a szalagok feltűzése következett. Az est legmeghatóbb pillanatai azok voltak, amikor a negyedik gimnazisták a családtagok és a tantestület előtt keringőt táncoltak: a szebbnél szebb ruhák és a méltóságteljes mozdulatok sok vendég szemébe csaltak könnyeket. A tizenegyedik évfolyam búcsúbeszéde és verse után osztálytánc következett, majd a végzősök dallal búcsúztak szeretett osztályfőnöküktől. A fotózás és a virágcsokrok átadása után az ünnep-

ség az iskolában folytatódott, ahol a végzősök és a pedagógusok zenés vacsorával zárták az estét. A tizenkettedikesek közül sokan vegyes érzelmekkel emlékeznek a szalagavató estéjére. „Egyik szemünk sír, a másik pedig nevet” – mondják hozzátéve – „örömmel tölt el bennünket, hogy sikerül befejeznünk az iskolát, ugyanakkor szomorúan vagyunk, hogy egy erős, családi közösséget kell magunk mögött hagynunk”.

Az ünneplés után a figyelem most már teljes mértékben a tanulásra hárul: kezdődnek a próbaérettségik, hogy a tanulók felkészülten vegyenek részt a májusi írásbeli, majd a júniusi szóbeli érettségi vizsgákon.

Európai Közgyűlés

Viszlát Magyarországon! – így búcsúztunk el egymástól 2019 májusában a római közgyűlés végén. Tervekkel tele szálltunk le a repülőgépről, és fogtunk hozzá szinte azonnal a megtisztelő és izgalmas feladathoz, a 2020. évi európai Kolping közgyűlés megszervezéséhez. Lázasan vetettük bele magunkat az előkészületekbe: terveztünk, szerveztünk, ajánlatokat kértünk, egyeztettünk. Akkor még nem sejtettük, hogy életünket egy láthatatlan, ámde annál félelmetesebb ellenség szorítja majd korlátok közé.

Szinte minden készen állt arra, hogy Magyarország legyen a házigazdája a 2020. évi európai Kolping közgyűlésnek, amikor egyszerre csak megbénult a világunk, és otthonainkba húzódtunk, mint egy csigaházba. És vártuk a végét..., ami nem jött el... Így röviddel az esemény előtt kénytelen-kelletlen a közgyűlés elhalasztása mellett döntött az európai vezetőség.

A 2020-as nyári lazítások adtak némi okot az optimizmusra, így az Európai Kolping Szövetség vezetőségével újult erővel láttunk hozzá a szervezőmunkához, ami újfent feleslegesnek bizonyult, mivel a 2021 tavaszára tervezett időpontban még javában tartottak a lezárások. Ekkor döntött úgy az Európai Kolping Szövetség, hogy online térbe helyezi át a kétnapos tisztújító közgyűlést.

Kaiserné Jósvai Ágnessel és Kiffer Dorinával izgatottan – én némi szomorúsággal telve – kapcsoltuk be számítógépeinket, hogy az európai országok küldötteivel összekapcsolódjunk a világhálón. Az ülés levezető elnöke Manuel Hörmeyer volt, a Német Kolping Szövetség egyik alelnöke. A szokásos módon a vezetőség beszámolója indította a napirendet, majd ezt egy számunkra igazán izgalmas rész követte: a jelöltek bemutatkozása. A Magyar Kolping Szövetség vezetősége Kiffer Dorinát, a Magyarországi Kolping Ifjúság egyik tagját jelölte az Európai Kolping Szövetség számvizsgálói pozíciójába. Dorina német nyelvű bemutatkozása nagyon jól sikerült, beszámolt egyetemi tanulmányairól, külföldi tanulmányi és munkatapasztalatairól, az egyetemi közösségi tevékenységéről, valamint a Kolping keretében végzett önkéntes munkájáról, melynek során ghánai és jordániai gyermekotthonban nevelkedő tanulóknak adott angol nyelvleckéket.

Az európai közgyűlés egyik fontos része az Európai Kolping Ifjúság és az országok beszámolója, ami idén sem maradhatott el. Természetesen a fiatalok és a nemzeti szövetségek programjaira is rányomta bélyegét a pandémia, de nem lenne Kolping a Kolping, ha nem találta volna meg minden nemzeti szövetség a segítségnyújtás és a programok megvalósításának és a kapcsolattartásnak valamely alternatív módját. A „nyitással” aztán mindenütt felélénkültek a személyes találkozások is.

Az ülés másnapját szavazással indítottuk, amelybe Markus Demele nemzetközi főtitkár is becsatlakozott. A rendszer kifogástalanul működött, zökkenőmentesen zajlottak a választások. Szinte pillanatok alatt megválasztásra került az új vezetőség és a két számvizsgáló, köztük a magyar jelölt, Dorina is. De nemcsak Dorina sikerének örülhetünk, hiszen az újonnan megválasztott európai prézes Gödri István atya, a Romániai Kolping Szövetség magyar ajkú prézese, akit többször is köszönthettünk a prézes atyák lelkiyakorlatán Alsópáhokon.

Az Európai Kolping Szövetség 2021. október 23-án megválasztott vezetősége:

Gödri István (Románia) - európai prézes

Vasyl Savka (Ukrajna) - elnök

Renate Draskovits (Ausztria) - alelnök

Erich Reischmann (Svájc) - titkár

Klaudia Rudersdorf (Németország) - vezetőségi tag

Martina Messner (Dél-Tirol) - vezetőségi tag

Patrycja Kwapik (Lengyelország) - vezetőségi tag

Gratulálunk a megválasztottaknak, és eredményes munkát kívánunk az új tisztségviselőknek Boldog Adolph Kolping atya szellemiségében!

Urbán Judit
országos titkár

A Nemzetközi Kolping Szövetség közgyűlése

Első alkalommal valósult meg 2021. október 30-án a digitális térben a Nemzetközi Kolping Szövetség közgyűlése, melyen 29 ország 37 küldötte vett részt. A Magyar Kolping Szövetséget Urbán Judit országos titkár képviselte.

Minden résztvevő nagyon örült a találkozásnak, még ha ez jelen helyzetben a képernyőkön keresztül valósulhatott is csak meg. A nemzeti szövetségek delegáltjai rövid beköszönése után Msgr. Ottmar Dillenburg leköszönő nemzetközi főprézes atya számolt be a Nemzetközi Kolping Szövetség munkájáról, ezt Karin Wollgarten pénzügyi beszámolója követte. Dillenburg atya kiért a taglétszámok alakulására is, melynek egyik érdekessége, hogy míg Európában bizonyos csökkenés figyelhető meg, addig Afrikában ugrásszerűen nőtt meg a Kolping-tagok létszáma. Nem meglepő ez a tendencia annak ismeretében, hogy Európában a Kolping sok más szervezethez hasonlóan gondokkal küzd a fiatalság megszólítása terén, illetve, hogy jelenleg a Kolping nemzetközi segélyező, fejlesztő tevékenysége Afrikára koncentráldik, melynek során számos

kiváló projekt valósul meg. Ezek nagy mértékben hozzájárulnak az ott élők életkörülményeinek és életminőségének javításához a helyben véghez vitt fejlesztések, konkrét segélyezések, oktatások és az önmegsegítés megtanítása révén.

Az új és régi jelöltek bemutatkozása után a küldöttek kérdéseket intézhettek hozzájuk, majd a tisztségviselők választása következett ugyanazon a webes oldalon, amelyen egy héttel korábban az európai választások is zajlottak. Így az európai választásokat gyakorlatilag a nemzetközi választások „főpróbájának” is tekinthetjük.

A kisebb technikai problémák leküzdése után megszületett az

eredmény, mely szerint Msgr. Christoph Hubernek gratulálhatunk új nemzetközi főprézesi tisztségéhez, akinek személyében így Kolping atya tizedik utódját köszönhetjük. A Nemzetközi Kolping Szövetség főtitkári pozícióját az új ciklusban is Dr. Markus Demele tölti be. A vezetőség többi tagja azon földrészek egy-egy küldötte, ahol a Kolping jelen van, így Európát Erich Reischmann (Svájc), Amerikát Rufino Rodriguez (Honduras), Ázsiát Paul Nguyen Huu Nghia Hiep (Vietnám), Afrikát Dancille Mujawamariya (Ruanda), a legnagyobb nemzeti szövetséget pedig Manuel Hörmeyer (Németország) képviseli.

Az ülés Msgr. Ottmar Dillenburg búcsúztatásával zárult, melynek legszebb pillanatait azok a videóüzenetek jelentették, melyeket a nemzeti szövetségek készítettek és küldtek a főprézes atya számára. A Magyar Kolping Szövetség videója az alsópáhoki partnerkapcsolati találkozón készült, ahol Johanna Pongratz rögzítette a résztvevők énekes búcsúját és áldáskérését.

MKSZ

